

TORPEDO'S

INDRUK

Torpedo Duikmagazine - verschijnt driemaandelijks - editie juni-juli-augustus 2010
V.u. Marijke Pasteels - Nieuwstraat 39 - 3150 Wespelaar

- # Nieuw-Zeeland (deel II) en Ierland!
- # Tips & Tricks voor de goede duiker
- # ONTDEK: Wa Doe Me Naa!

EDITO

EINDELIG!

't Is weer Ekeren-seizoen! Wat heb ik ernaar uitgekeken!

Nu ja, het is gewoon zomer in het algemeen. Het is al mooi geweest in de lente, maar de behaagelijke warmte van de zomer zal nu toch eindelijk iedereen uit zijn tent lokken, niet?

Ik weet niet hoe het komt, maar Ekeren blijft toch wel een succes-formule. Kan niet tippen aan de Oosterschelde, maar ik vind de vegetatie en de talloze visjes zo leuk. Zeker als de zon door het water priemt is het eindeloos genieten.

Oh, en we mogen de vriendschap niet vergeten aan de waterkant, onze koks die zo hun best doen en Elewout die ons voorziet van frisse drankjes.

Wat zijn we toch een geluksvogels!

Ook Zeeland verdient nog even een plaatsje in deze edito, want het is weer vollen bak Sepia-seizoen. Zelfs de pers is het niet ontgaan. Op 1 juni kon je het artikeltje 'Duikgekte om inktvis verwacht in Zeeland' lezen in De Morgen. Maar ja, wat wil je, die fantastische beestjes die naar onze wateren komen om zich voort te planten en uiteindelijk hier te sterven, wat is de natuur toch wreed en mooi...

Als je nog wel meer kennis over het natuurschoons wil opdoen, moet je zeker wat doorbladeren naar de laatste pagina's. Roger en Jos hebben er eventjes wat prachtige diertjes voor ons op een rij gezet. En oh ja, ik ben wel fan van de Snotolf, wat er ook gezegd mogen worden (dat ze lelijk zijn heb ik wel al eens gehoord), het is een leuke ontmoeting met zo eentje.

Verder bewijzen enkelen onder ons dat ze niet stil hebben gezeten! Er staan weer enkele duikverhalen voor ons klaar, want Veerle en Diederik zijn aan hun tweede deel toe van hun vakantie naar Nieuw-Zeeland. Ook onze voorzitter heeft samen met Karolien en Peter T. de wateren van Ierland voor ons verkend. Wat is dat de moeite waard!

Ik hoop dat jullie dit wel kunnen pruimen!

Zonnige groetjes,
Marijke

Deadline volgend clubblad: 3 september

OPROEP:

Heb je een mooie foto om onze cover te versieren, een item voor ons nieuwe rubriekje, mooie reisverslagen, duikweetjes of gewoon een leuke ervaring tijdens één van onze duikuitstappen? Aarzel niet en laat het mij weten!

Eén adres: marijkepasteels@gmail.com

Medewerkers:

Marijke, Peter J., Luc Dupas, Bernd Baufeld, Karolien, Peter T., Jan B., Jos Couwels, Veerle en Diederik, Johan Wouters, Ria Roger, Roger Veltens
Coverfoto: Karolien Van Orshoven, vakantie in Ierland

Torpedo Website:

www.torpedo.be – Luc Dupas

Verschijnt Driemaandelijks:

Editie juni 2010

Verantwoordelijke uitgever:

Marijke Pasteels
Nieuwstraat 39
3150 Wespelaar

Het opnemen en publiceren van stukken betekent niet dat het bestuur, de redactie en/of V.U. het met de daarin voorkomende opvattingen en inhoud geheel of gedeeltelijk eens zijn.

OWT - VERSLAGJE

25 MEI 2010

Een weekje later dan oorspronkelijk gepland

was het zover; op dinsdagavond 25 mei was het Torpedo OWT. Met 16 personen stond iedereen perfect afgetraind (euh, buiten de verslaggever) na een volledig zwembadseizoen klaar voor de uitdaging van het organiserend comité. In het zwembad werden we onthaald door de organisatoren: Piet, Kaat, Xavier en Elewout, i.s.m. Ria en Bojana. Geen tijd te verliezen, in 3 ploegen werden we ingedeeld en de eerste kreten werden verzonnen en geschreeuwd... amai de ambiance zat er al meteen goed in. Onze ploeg (Katja, Kristel, Tom, Bart en ikzelf) was er volledig klaar voor; het waren allemaal sterke groepen en het belooft spannend te worden.

3 opdrachten en het finale spel hadden de organisatoren in elkaar gestoken. Ons eerste spel was "de doos van Pandora". Er stond een duikkist in het diepe gedeelte van het zwembad met allerlei materiaal in. In een bepaalde volgorde moesten we het materiaal eruit halen, maar als er iets uit de doos

zou komen, moest het altijd eerst terug in de doos gestoken worden. Na het startsein vloog Tom als eerste het water in en dook met een eendenduk naar beneden... maar als eerste kwam Tom niet boven water, wel een badeentje en een bal... die organisatoren toch! Katja was de volgende aan de beurt, dus eerst de bal en het eendje terug in de doos krijgen vooraleer het volgende voorwerp gehaald mocht worden. Na verschillende eendendukken en gevloek op die bal die in de kist moest blijven, zijn we er maar niet in geslaagd om het duikmes uit de doos te krijgen. De volledige ploeg heeft naar dit mes gezocht in de kist... maar het is niet gelukt... het eindsignaal werd gegeven.

De volgende opdracht was al "zaklopend" in het kinderbadje in elk doosje een knikker te leggen volgens een bepaald parcours. Met die zak rond de benen in het kinderzwembad rondlopen, het was de moeite. De cafetaria-bezoekers hebben waarschijnlijk goed

Ploegjes kiezen

meegelachen en zich afgevraagd welke zotte vereniging we wel niet zijn. We hebben veel gelachen en best wel wat knickers in de potjes kunnen leggen... daar werd opnieuw het eindsignaal gegeven.

De volgende proef was een onderwaterproef in het ondiepe gedeelte van het zwembad: het was onderwatercricket. Elewout was de begeleider van dit spel en de uitleg werd gegeven hoe we volgens een bepaald parcours het golfballetje door de "holes" moesten krijgen. Er werd 1 startplek

De zakken-lopen-test

Onderwaterhockey-test

Verkleedpartijtje

En zij dachten dat ze al gewonnen hadden na de doos van Pandora...

afgesproken waar de duiker steeds onder water moest gaan tot aan het balletje. Dit balletje moest dan verder met de snorkel geduwd worden volgens het parcours totdat de persoon buiten adem was en naar boven moest komen. Pas dan mocht de volgende duiker vertrekken naar het balletje enz... Een hele uitdaging voor ieders longen. Gelukkig werd na 2 rondes het golfballetje omgewisseld in een zwaardere knikker wat veel beter ging dan het golfballetje. Maar veel hebben we er niet van kunnen genieten omdat het eindsignaal terug gegeven werd.

De eerste officiële prognoses werden al gemaakt

en het zag er niet al te best uit voor onze groep. We gingen proberen een tandje bij te steken en het eindspel gingen we proberen te winnen. Het eindspel werd allemaal tesamen gespeeld in het grote bad. We moesten 1 voor 1 een kledingsstuk gaan halen aan de andere kant van het bad, dat kledingsstuk daar aantrekken en terug-

zwemmen waar alle kledingsstukken moesten aangetrokken worden door de volgende persoon die ermee terug moest gaan halen. Amai, dat was lachen en er werd geroepen, gefloten, ... dikke ambiance. Er werden een pet, T-shirt, short, rugzak, sokken, ... overgezwommen en de ploeg die het snelst alles aan de andere kant had, was gewonnen. Alles liep heel gelijk op en het was razend spannend... en nog maar

roepen en fluiten om onze Tom aan te moedigen om als eerste terug bij ons te zijn. Uiteindelijk was Jan ons te snel af en was hij als snelste terug aan de kant.

Na het samentellen van alle punten heeft de ploeg met Stijn, Jan V., Lore,

Sanne en Marijke gewonnen met 1 puntje verschil van de ploeg met Joachim, Karolien, Johan, Roger, Jan B. en vriend van Sanne. Wij waren spijtig genoeg laatste. Als aandenken heeft iedereen een leuk washandje gekregen met "OWT 2010" op. Aan onze organisatoren werd nog een groot applaus gegeven voor deze perfecte organisatie, leuke opdrachten en de dikke ambiance... de afwezigen hadden weeral ongelijk!!! De winnende groep heeft toegestemd om het volgend jaar te organiseren. Deze leuke avond werd vervolgens afgesloten in het clublokaal waar bijna iedereen naartoe was gekomen. Kaat en Xavier hadden lekkere croques gemaakt er werd stevig van gegeten... door ons ploegje wat minder vermits we er nog scherper op zullen moeten staan volgend jaar!!

Bedankt aan de organisatoren en tot duiks,
Jullie verslaggever: Peter Theuwis

... maar dat was zonder deze ploeg gerekend: the winning team!

TORPEDO SPORTRAAD

04 / 06 / 10

Aanwezig:

Karolien Van Orshoven, Peter Janssens, Johan Wouters, Marijke Pasteels, Joachim Vandepitte, Jan Vanrillaer, Jan Borgers, Lore Demeersseman, Elewout De Troyer

Verontschuldigd:

Piet Schoumans, Luc Dupas, Xavier Roex

1. Goedkeuring verslag Sportraad 03/03/2009.

Het verslag was reeds eerder goedgekeurd, en gepubliceerd in het vorige clubblad.

2. Evaluatie voorbij clubduiken algemeen / Opprebais-duiken

Ondanks de start van de zomer is de opkomst bij onze clubduiken toch vrij laag t.o.v. vorig jaar. Dit komt waarschijnlijk door het aantal hobby's/verplichtingen/familieaangelegenheden van onze leden.

Algemene opmerking (of reminder): TIJDIG inschrijven en zeker inschrijven als (en van zodra dat) je weet dat je plant mee te gaan en dat geldt vooral ook voor de hogere brevetten (incl. de instructeurs) zodat beginners duidelijk kunnen zien dat zij kunnen meegaan en kunnen inschrijven (en desgevallend regelen om materiaal te gaan huren enz.).

Voor Opprebais blijven de regelingen zoals ze zijn blijven lopen: tijdig inschrijven (ten laatste woensdagmiddag) zodat LD "Pa" kan brieven over het aantal Torpedianen.

Ook 1*-duikers hoeven zich niet in te houden om in te schrijven om te gaan duiken. Het is het bestuur zijn taak om - in de mate van het mogelijke - geschikte buddy's te vinden voor deze

mensen. Enkel 1*-duikers met minder dan 15 duiken zouden best een afspraak maken met Peter J., aangezien zij volgens het NELOS-regelement de eerste twee duiken met een instructeur moeten afleggen en de volgende 13 met een 4*Al.

TIP: Tijdens de zwembadsessies en Ekerenduiken met elkaar afspreken om te gaan duiken. Met een aantal mensen de leden meer mondeling sensibiliseren om mee te gaan.

Opprebais kan afgezegd worden, mits Pa Tienen een 4-5 weken op voorhand verwittigd wordt. Zo kan hij andere clubs aanspreken die al aanvragen hebben ingediend om te mogen duiken in Opprebais.

3. Noordzeeduiken 2010:

De data zijn zondag 20 juni, zondag 4 juli, zondag 8 augustus en zondag 5 september. Op zondag 5 september is er nog 1 plaats open.

De betalingen zijn ondertussen ook gebeurd en is iedereen definitief ingeschreven. Verdere inlichtingen op de WaDoeMeNaa en bij Luc Dupas.

OPMERKING: Die dag staan zowel Vodelee en Opprebais op het programma. Aangezien Karolien mee naar de Noordzee gaat en Peter J. naar de BRAVOS-proevendag in Vodelee is er geen kader meer om in Opprebais te duiken. Opprebais wordt daarom afgezegd en de leden kunnen mee naar Vodelee. Het is een kandidaat 4*-proevendag, maar ook kandidaat 3*- en 2*-duikers kunnen er een proef afleggen. Opgelet: dit kan niet gegarandeerd worden, aangezien er pas op de dag zelf ploegen worden gemaakt en de kandidaat 4*-duikers voorrang krijgen. Maar er kan dan uiteraard ook gewoon gedoken worden. Vodelee is een (diepe) marmergroeve die de moeite waard is om te ontdekken.

Om alles in goede banen te leiden is inschrijven VERPLICHT vóór 13 juni, of je nu een proef doet of niet.

4. Zomerse Ekerenduiken 2010:

Alle vergunningen zijn besteld & doorgegeven, maar nog niet aangekomen. Hopelijk komen ze nog deze week toe bij Karolien, maar sowieso is iedereen in orde die besteld heeft. Bij problemen op de dijk kunnen ze dit nakijken in hun bestand.

Elewout zorgt naar goede gewoonte voor de drank.

Ook de flupkes zijn terug van de partij en worden op de dijk zelf afgesproken.

5. Duikonderricht:

Thema-avonden in het zwembad/zwembadlessen:

Vanaf september starten we met thema-avonden in het zwembad. Deze zullen doorgaan op elke laatste zwembadsessie van de maand en wordt ook aangekondigd in de WaDoeMeNaa.

De lessen zijn bedoeld om enkele duiktechnieken nog eens te herhalen/van kortbij te bekijken en zijn voor iedereen die geïnteresseerd is (dus niet verplicht). Er zal op voorhand gevraagd worden wie er wil deelnemen zodat er voldoende lesgevers kunnen gezocht worden en dat zij de nodige tijd krijgen om dit voor te bereiden. De thema's zullen besproken worden in kleine groepjes van 2-3 of 4 personen, naargelang de interesse.

Opgelet: het is de bedoeling dat iedereen zijn eigen materiaal meeneemt (tenzij je nog huurt van de club, dan regel je dit best met de materiaalmeester), zodanig dat je ervaring kan opdoen met het materiaal dat je vertrouwd is, anders heeft het weinig zin.

1ste Thema-avond: OSB op 28 september. Door Johan W. e.a. lesgevers. Zeker meenemen (als je dat hebt): OSB, reeltje, jacket, ontspanners, handschoenen, ...

2de Thema-avond: Alternatieve luchtvoorziening: trimvest, 2de ontspanner, ... op 26 oktober 2010. Meenemen: jacket, ontspanners, fles! Lesgever wordt nog bekeken.

3de Thema-avond: Kompas op 30 november door Karolien e.a. Meenemen: kompas

4de Thema-avond: Trimles op 31 december door Peter J. Meenemen: Trimvest en ontspanners.

5de Thema-avond: Vintechnieken op 25 januari. Meenemen: botjes en buitenvinnen. Lesgever wordt nog bekeken.

Voorstel: reeltjes-technieken door Peter (wordt nog besproken in volgende sportraad).

TIP: tijdens onze zomerse Ekeren-duiken kan je ook laten weten wat je graag eens wil doen/leren of welke proef je wil afleggen. Laat dit weten aan diegene die de ploegen samenstelt en aan je buddy.

Theorielessen:

De invullingen van de theorielessen worden op de volgende sportraad besproken.

Didactiek algemeen:

Op woensdag 22 september wordt er een aparte discussie-avond georganiseerd in het Clublokaal (20.00u ter plaatse) o.l.v. Peter J.

Doelgroep: iedereen die lesgeeft in het zwembad.

Thema: 'Lesgeven: welke uitleg geven we aan onze leden/beginnelingen'. Het is de bedoeling dat herhaald

wordt hoe je bepaalde items uitlegt aan een beginneling. Vb. Hoe moet ik trimmen, wat is een correcte achterwaartse val, ...

Voor een aantal sleutel oefeningen zal iemand de uitleg doen. De rest kan aanvullen en corrigeren naar hartelust. Alles wordt genoteerd zodat elke lesgever deze teksten later nog kan raadplegen.

Er wordt nog uitgekeken naar informatie, praktische voorbeelden en ervaringen van andere organisaties (NOB, IDEA, CEDIP, VVW, enz.) zodanig dat deze ook kunnen opgenomen worden in de discussie-avond.

Informatie over KDD:

Er werd onlangs een mail rondgestuurd naar sommige 3*-duikers. Deze hield verband met het 'Kwalificatiebrevet Diep Duiker' (KDD) dat je kan behalen.

Doelgroep: Iedereen die niet meteen 4*AI wil worden maar niet meer beperkt wil zijn in diepte (bij 3* = max. 40 meter).

Om dit brevet te halen moet je een aantal theorielessen volgen, openwaterproeven en duikleidingen doen en kan je daarna tot -60m diep duiken. De proeven die je afneemt blijven gelden voor de rest van je leven! Een aantal proeven en duikleidingen zijn gelijk aan de proeven voor 4*AI en kunnen later hiervoor gebruikt worden. Je hoeft deze dan niet meer opnieuw af te leggen.

De mail over KDD ging over de theorieles die doorgaat op 15 juni. Toch willen we meegeven dat de Peter J. deze theorielessen ook ten alle tijden

kan geven aan de geïnteresseerden.

Om hieraan te kunnen deelnemen zijn er wel een aantal voorwaarden gesteld zoals 6 maand 3* duiker zijn, voldoende (diepe) duiken behaald hebben, ...

Openwaterproeven en diepe duiken:

Zoals tijdens alle duiken kunnen er in Ekeren proeven afgenomen worden, mits de aanwezigheid van instructeurs. Proeven kunnen ten alle tijden geoeft worden. Al je wensen voor de duik laten weten aan diegene die de ploegen samenstelt en aan je buddy. Dit jaar gaan we twee keer naar Dongelberg i.p.v. Ekeren op dinsdagavond om leden de kans te geven om diepe duiken te behalen. 1ste keer op 22 juni en de 2de keer op 20 juli. Dus speciaal voor onze kandidaat 3* en 4*-duikers (of KDD).

6. Nieuwe WaDoeMeNaa:

De planning voor de volgende 3 maanden wordt opgesteld en staat reeds online op onze website in de WaDoeMeNaa, en de huidige versie vind je ook achteraan in dit clubblad."

De volgende sportraad zal doorgaan op de 1ste vrijdagavond van september, 03/09/2010 om 20u30 in het clublokaal.

TORPEDO'S FLUPKES

Na de duik een frisse pint! Wat zou het leven saai zijn zonder de Flupkes van Torpedo!

Hierbij uw zaligmakende koks:

06/04	Voor spek en brood van Roger	8,50
13/04	Hartige broodjes van Kaat	8,00
20/04	Veerle's verjaardagspannenkoeken	19,70
27/04	Bernd maakt Goulash	4,00
04/05	Kristeltaart	6,00
11/05	Ria's broodjes	6,50
18/05	Hotdogs van Jan V.	5,01
25/05	Croques OWT	16,00

DUIKAVONTUREN IN DE OOSTERSCHELDE

Als seconden minuten en uren worden...

Zondag 11 april 2010, clubduik op Anna-Jacobapolder, een rustige gemakkelijke duikstek met voor iedereen wat wilt dankzij ook die hangmosselculturen in de oude veerhaven... tegen ongeveer 11u20 het water in, de LW-kentering was die dag om 8u35, HW om 15u, maar je kan op die stek en dan zeker in de beschutting van de strekdammen vrij vlot 7/7 en 24/24 duiken... Eindeduik staan een aantal clubleden reeds op de kant... Bernd en Luc zitten nog onderwater, niet echt een complete verrassing als je met Luc duikt... maar ineens toch wel een verrassing... plots duikt Bernd alleen op, zonder duiksetje, en kruipt half op zo'n blauw tonnetje van de hangmosselculturen en omarmt dat dit-is-mijn-lievelingstonnetje heel innig en schreewt zijn liefde voor dat tonnetje uit met een Duits-ondertitelde "Hh-heeeeeelppp!"... Het voor, het na, het wat/hoe/waarom...

Blijf lezen...ter lering, en voor sommigen ook ter vermaak...

Door de mosselen gepakt...

Bernd: Een duikincident is zeker niet een onderdeel van een gewone duikopleiding, maar zo'n incident gezond doorstaan is zeker een erg waardevolle ervaring. En die ervaring heb ik nu mogen meemaken...

Het gebeurde tijdens een mooie duik met Luc op Anna-Jacobapolder. Op het einde zijn we gewoon rustig aan het uitduiken in de oude veerhaven (JA, dat mag, zoals Luc dat zeker heel graag in detail kan uitleggen...). Ik was er Luc aan het volgen door de mosselgordijnen en plotselings hing ik vast. De mosselgordijnen hebben me gepakt en Luc verdween in troebel water. Ik dacht "Luc zal zeker straks terugkomen en me bevrijden". Maar zelfs na uren, volgens de duikcomputer uiteindelijk maar seconden, nergens Luc...

Dus even zelf nadenken hoe ik me best

uit die gênante situatie zou redden. Een blik op de manometer toonde nog zeker voldoende lucht voor een halfuur en volgens de dieptemeter zat ik op maar 2-3 m. Dus geen enkele reden voor paniek.

De mosselgordijnen bleken redelijk los te zijn, dus besliste ik langzaam naar boven te stijgen. Eerst was het makkelijk, maar dan begonnen die gordijnen te trekken en te draaien en 1m hoger ging het niet verder naar boven. Wat nu? Ah ja, mijn duik mes. Zo een duikmes is niet om met haaien te vechten maar om zich te bevrijden. Maar, helaas, het touw van mosselgordijnen bleek veel te stevig en dik met mosselen begroeid.

En nu? Goed, ik beslis dat het gordijn wel mijn fles en mijn jacket mag hebben, maar niet mij. Mijn lood zit in mijn jacket, mijn armen en benen zijn vrij geweest, en dus maak ik voorzichtig mijn jacket los en stijg een klein beetje, nog even een grote slok lucht, en ik liet mijn gerief los. Mijn gerief verdween in de diepte en ik steeg op...

In de buurt was een van de blauw tonnetjes waar de mosselgordijnen aan hangen. En net als ik op zo een tonnetje kruip zie ik Luc aan de oever uit het water komen. Ik roep "Hulp" en Johan die ook aan de oever stond vroeg "Hey, Luc, is dat niet jouw buddy?".

Dus Luc, en iets later ook Johan, allebei naar mij gezwommen om te zien wat aan de hand is. Ik was weer rustig toen ze aankwamen en dus doken zij om mijn gerief te redden. En ik was ondertussen op mijn tonnetje al aan het rekenen hoeveel honderden euro daar beneden in het troebel water ligt. Het eerste rondje zoektocht leverde niets op, maar bij de tweede poging had Johan gelukkig succes. Nog een keer van harte bedankt, Johan! Blijkbaar lag mijn gerief niet op de bodem maar zat het iets onder de oppervlakte goed ingedraaid in de gordijnen.

Ik trok weer mijn gerief aan aan de oppervlakte, en omdat ik redelijk kalm was doken Luc en ik nog een dikke 5 minuten verder onder en tussen de mosselen.

Bon, wat heb ik van dit incident ge-

leerd? Ik weet nu dat ik in zo een uitzonderlijke situatie rustig me zelf kan redden. Natuurlijk, mijn zelfbevrijden was niet optimaal. De luchtbron te verlaten was natuurlijk een risico, maar ik heb nauwgezet gecontroleerd dat op dit moment niets me tegenhield op te stijgen. Andere misschien veiligere oplossingen ken ik ondertussen ook. In dit geval zou even terug laten zakken i.p.v. te stijgen misschien geholpen hebben. Of gewoon blijven liggen en vertrouwen dat men me binnen een halfuur via de luchtballen aan de oppervlakte zeker zou vinden was ook een optie geweest. Tenslotte toch weer de opmerking dat het weer eens duidelijk is geworden hoe snel je tijdens een duikje in een spannende situatie kan raken!

Luc: Anna-Jacobapolder, altijd al een mooie stek gevonden, ik heb daar al meer dan 40 mooie duiken mogen maken, waarvan de helft met Wet Wheelers, soms bij LW wat moeilijker om vlot het water in/uit te geraken langs het soms natte en gladde talud maar daarvoor hang ik daar altijd net voor de kop van de strekdam een touw langs het talud... vooral erg mooi is de zuidelijke strekdam die zacht glooiend verder loopt onderwater en prachtig begroeid is, wat fuiken en netten her en der waar altijd wat in zit om naar te kijken, het prachtige 3m of omtrent grote mooie anker rond de -12m diepte op de linker strekdam, en dan natuurlijk die mooie hangmosselculturen in dat zwembaddiepe water in die ex-veerhaven en waar de zon zo mooi doorheen speelt als je in het mistige water langs en door die mosselgordijnen zweeft. En net een paar weken voordien nog met een collega van 't werk (en die is tevens NELOS-instructeur, en die fotografeert ook onderwater en die is ook niet vies van een relaxe solo, of bijna solo same-day-same-water, fotografieduik) zitten babbelen over die mosselen en het mogelijke risico dat je daar dan bij zo'n solo, of bijna-solo, duik ooit in vast zou kunnen geraken en de conclusie was dat je al heeeeeeel erg "je best" zou moeten

doen, en dan nog vooral mikken op bijna helemaal bovenaan zo'n gordijn, om daar in vast te komen zitten. Maar zoals altijd bevestigen uitzonderingen de regel...

Een relaxe duik dus op de zuidelijke strekdam, Bernd en ik zweven op/rond/naast het verlengde van de strekdam, het obligate bezoekje aan dat mooie anker, beetje "mistig" water en Bernd die soms een aantal meter links of rechts of voor of achter van mij zwemt maar Bernd is een rustige en goeie duiker en we hebben al een 10-tal keren samen gedoken en ik maal er deze keer niet om dat ik hem soms nog amper kan zien want we zwemen heel erg traag en dan is het gewoon even wachten en iets nadien zie ik dan toch weer het schijnsel van zijn lamp en alles is nog OK en we dobberen heel rustig verder... Op de terugweg zo rond de 45min, we zitten al terug rond de -6m, doet Bernd teken dat hij het wat fris begint te krijgen en dan besluit ik om voor de laatste 5min i.p.v. gewoon langs de strekdam naar "mijn touw" te zwemmen even een beetje NW uit te wijken met de bedoeling dat laatste stukje langs en tussen de hangmosselen in dat "zwembad" uit te duiken... we dwarsen op de kop van de ex-veerhaven wat eerste schuine mosselstrengen en uiteinden van de spantouwen van de mosselgordijnen, over de ene dobberen, onder een andere doorzwemmen, prachtige met mosselen en zeeanjerlieren en wat sponzen begroeide bijna abstracte sculpturen... ik kijk al uit naar het mooie lichtspel tussen de mosselgordijnen en doe alvast al mijn lamp uit om optimaal te gaan kunnen genieten van de "natuurlijke ambiance" tussen die gordijnen... Bernd volgt netjes naast mij... bij de hangmosselen zelf aangekomen ga je achter mekaar zwemmen om tussen en door de gordijnen te zwemmen en mekaar niet te hinderen, en als je dan zo'n gordijn dwarst zoek je even een plekje met een ontbrekende mosselstreng of eentje die een eind korter is en je laat je wat zakken en je gaat er dan onder door, of tussen door, en zelfs met breed met de armen zwaaiende en zwemmende paraplege Wet Wheelers ga ik op die manier zonder enig probleem door die gordijnen... ik kijk even onder me door en zie de schaduw van Bernd en ik zie het licht van zijn lamp... alles is OK... we zwemmen tussen de 2de en 3de rij mosselgordijnen... die mosselstrengen han-

gen op ongeveer 20cm van mekaar aan dikke horizontale spantouwen die telkens op een 4m afstand aan een plastic ton zijn opgehangen... een paar meter voorbij het begin van de 2de rij hangmosselen begin ik me langzaam te laten zakken en zoek ik een plekje om dat gordijn te dwarsen... even onder me door kijken en Bernd hangt nog wat hoger en is nog naar de mosselstrengen aan het kijken met zijn lamp... ik laat me nog iets zakken en zweef onder het gordijn door en zwem een paar meter verder om ruimte te maken voor Bernd om daar op die plek onder door te zwemmen... ik wacht even en kijk opnieuw onder mij door naar achter en moet me goed bukken om achter me een paar meter hoger de grote ovale schaduw van Bernd te zien... beetje raar dat hij na het onderdoor gaan opnieuw een paar meter gestegen is maar ach ja, de uiteinden van die mosselstrengen zijn nogal "schraal" en een paar meter hoger zijn die veel mooier begroeid... en ja, geen licht, hij heeft dus ook net zoals ik zijn lamp uit gedaan om echt te kunnen genieten van dat knappe lichtspel van de zon tussen die gordijnen, leuk is dat, hij is ervan aan het genieten! Met Bernd achter me aan nog een paar meter verder langs het laatste mosselgordijnen zweven, opnieuw een goeie doorsteek zoeken, hier moet ik ongeveer ergens ter hoogte van mijn gele koord op het talud zit, door het mosselgordijn, nog even een meter of 2-3 verder haaks op de laatste gordijn richting kant zweven om plaats te maken voor Bernd en even ter plaatse 180 graden draaien om

naar Bernd te kijken... mmm... allee nu Bernd, jij begon het toch fris te krijgen, kom dan jong... mmm... waar blijft die nu?... even langs de buitenkant van de laatste gordijn terug richting open water om te zien waar die uithangt... niks... mmm... even mijn kop door dat laatste mosselgordijn gestoken om links/rechts in de gang tussen de 1ste en 2de rij mosselen te kijken... mmm... geen Bernd te zien... dan maar terug door het gordijn en even een paar meter een sprintje getrokken in die gang verder die ex-haven in... shit, kramp in mijn been... maar geen Bernd... mmm... zeg plezante, ik zit hier al zeker een halve minuut te zoeken, zijt ge dan misschien ondertussen al die laatste meters naar de kant gesjeesd? Tja, Bernd kwijt, maar d'er kan hier in dat zwembad toch niks gebeuren... maar hier boenk tussen die mosseltonnen bovenkomen haalt ni ks uit, die belemmeren het zicht... dus terug even snel opnieuw door dat laatste gordijn die paar meter naar de kant en van zodra ik in borstdiep water daar langs het talud kon staan rechtgestaan en links en rechts gekeken... geen Bernd... zeg joeng, hangt ge nu hier nog rond te dobberen onderwater, ge begon toch kou te krijgen? Boven op de kop van de strekdam zie ik een groepje van een 4-tal Torpedianen staan die allemaal naar het water te turen... me omgedraaid en ik zie Bernd gelijk een grote zwarte aalscholver op zo'n blauw tonnetje hangen, zo ongeveer een 15m van mij weg... allee joeng, ge waart toch achter mij aan het zwemmen daarnet??? Wat doet Bernd daar op dat tonneke? En waar is zijn duikge-

rief? Zeg, dat was wel mijn fles zenne makker... En Johan roept "Zeg Luc, is dat niet jouw buddy ginder?", ah ja, dat zie ik ook wel, maar wat doet die ginder? "Ja, maar Bernd hing achter mij, maar ik ben hem dan kwijtge-raakt"... ondertussen Bernd blijven observeren, die hangt in zijn rustige-Bernd-stijl op dat tonneke, iedereen zijn hobby natuurlijk, maar waarom is die in godsnaam terug naar daar ge-zwommen en wat doet die daar? Even naar Bernd roepen "Alles OK, Bernd?"... Bernd laat voor geen geld ter wereld "zijn" tonneke los en kijkt gewoon naar mij en knikt maar zegt/roept verder niks... tja... ik zal d'er maar naar toe zwemmen he, en eerst nog even naar Johan "Ik dacht dat ik hem zag en dat hij ook zijn lamp had uitge-daan", maar geen tijd noch goesting voor verdere uitleg, mijn buddy probeert op dat moment daar aalscholver te spelen en zijn setje en mijn fles zit daar ergens onderwater... dus even die 15m of omtrent aan de oppervlakte terug richting Bernd, een spurtje had geen zin om daar dan eerst 10sec naar adem te gaan happen laat staan met opnieuw een kramp onderweg... bij Bernd "Alles OK Bernd, wat is er ge-beurd, waar is uw duikgerief?"... "De mosselen hebben mij gepakt, en ik ge-raakte niet los, en ik heb mij losge-maakt"... "Had ge uw vest opgebla-zen, of afgelaten, en ligt uw gerief nu op de bodem?"... "Gezakt naar de bodem"..."Blijf rustig op uw ton Bernd, ik ga even zoeken hier net onder"..."onderduiken, onder Bernd's ton hangt een hele grote "wezzel" van dat brede platte bladwier, ik zie daar niet zo di-rect een setje tussen of onder hangen, naar de bodem, een cirkeltje zwem-men onder de strengen onder die ton, niks... even een tweede grotere cirkel, nog steeds niks... terug naar boven, ondertussen was Johan ook toege-snelnd om mee te helpen..."Zeg Bernd, d'er ligt hier niks op de bodem, zijt ge zeker dat uw setje gezakt is en niet nu ergens ligt te drijven?", "Nee, dat is gezakt"..."OK, blijf rustig op uw ton, wij gaan zoeken"..."opnieuw naar de bodem, nog even naar die grote "wez-zel" bladwier gekeken, nog wat verder zakken, even naar boven gekeken... SHIT SHIT SHIT! VERDOEMME... op die afstand... die grote ovale schaduw van die "wezzel"..." dat was dus he-lemaal Bernd niet die ik zag net na die eerste doorsteek van dat 2de gordijn, gotver gotver gotver, en uiteraard

heeft dat bladwier geen lamp en dat was dus helemaal niet Bernd-heeft-ook-zijn-lamp-uitgedaan... gotver got-ver gotver toch... enfin, naar de bo-dem, cirkeltje zwemmen, niks, grotere cirkel, niks, misschien was zijn trimvest toch niet helemaal leeg en is het setje langzaam gezakt en wat afgedreven, dus nog een grotere cirkel, niks... ver-doemme... nog even rondkijken en na een minuut of 4 zoeken terug naar bo-ven... daar dobbert Bernd dan een beetje schots en scheef in zijn vest aan de oppervlakte en zie ik Johan net te-rug richting kant zwemmen. Oef! Setje teruggevonden door Johan, maar dat lag dan zeker niet op de bodem want dan had ik het wel gevonden... maakt niet uit, setje is terug, Bernd hangt er terug in... Mmm... nu gewoon aan de oppervlakte richting kant zwemmen? Geen goed idee, Bernd houdt op die manier een minder leuke herinnering over aan die hangmosselen en met wat pech heeft hij er schrik van... mmm... toch beter boenk direct terug onderduiken en gelijk terug langs en naar die hangmosselen, dat is allicht het beste, als we terug onder geraken natuurlijk... Bernd dobbert nog altijd schots en scheef in zijn setje... "Wacht effe Bernd, dat gaat hier niet goed aan de oppervlakte met helemaal opge-blazen trimvest om alles tegoei te fit-ten. Is alles nu OK en ziet ge het zitten om terug hier naar de bodem op 4-5m te zakken en daar help ik u wel om al-les tegoei te fitten? Ja? OK, dat gaan we dan proberen, lucht uit uw vest sef-fens, we zakken samen naar de bo-dem, ge gaat daar rechtop op uw knieën zitten en ik zorg wel dat uw ge-rief terug goed zit, en als dan alles OK is duiken we nog even verder. OK?"..."OK"..." daar gaan we... rustig naar de bodem, Bernd stevig op zijn knieën op de bodem, lucht volledig uit zijn trim-vest, zijn buikriem tegoei gefit, de an-dere riemen en gespen tegoei gesto-ken, touwtje van de lamp tegoei... OK? En dan nog rustig een 5min verder ge-doken, opnieuw langs de mosselgor-dijnen, Bernd goed in het oog blijven houden, hij blijft rustig, alles is OK, op-nieuw een goei plekje zoeken in het mosselgordijn om daar onder door te gaan, goed teken doen naar Bernd van ONDER door te gaan, Bernd volgt schoon... even wat in die laatste gang langs de mosselgordijnen zwemmen... opnieuw een plekje zoeken in dat laa-Ste gordijn, opnieuw goed teken naar Bernd van ver genoeg naar het einde

van die strengen onderdoor te gaan maar ik vermoed dat hij diene truc nu wel verder goed zal onthouden... en dan wat verder de kant op... eind goed, al goed, maar het was best wel spannend geweest voor onze Bernd wannabee-aalscholver, en voor mij uit-eindelijk ook want het is toch je buddy he...

Nadien in het café wat zitten zwanzen genre "Weet je, een buddy die je niet meer ziet heeft uiteraard zijn licht uit-gedaan he", en je doet daar rustig aan mee, moet kunnen en het helpt de op-gebouwde spanning wegebben...

De feiten en nabespreking:

een lang verhaal he, en met opzet een lang verhaal om zo hopelijk je mee "onder te dompelen" in de sfeer op zo'n moment en wat er dan allemaal door je hoofd zit te flitsen... maar wees gerust, ook "in het echt" duren op zo'n moment seconden minuten en lijken het zelf wel uren! En meters lijken kilometers, en wat je verwacht en hoopt snel te gaan lijkt allemaal veel te traag en andere dingen gebeuren dan in een wip en een knip. Gelukkig is alles goed afgelopen maar daar stopt het niet en daar mag het ook niet stoppen en net zoals bij een incident in een bedrijf ga je samen een analyse maken en alles op een rijtje zetten en een feitenboom opstellen, en dat is dan ook wat Bernd en ik onmiddellijk nadien gedaan en om te beginnen hebben we gelijk de zondagnacht Peter J. via email een ge-detailleerde briefing gegeven van het incident, en we hebben de dag nadien ook de gedetailleerde duikprofielen van onze duikcomputers uitgelezen en over mekaar gelegd om zoveel mo-gelijk van wat er gebeurd is te kunnen reconstrueren, incl. plannetje van de stek ivm de afstanden, enz. enz. enz.

Zie de duikprofielen en plannetje in bijlage bij dit artikel. En het is dan best leuk om zien (de Aladin logt om de 20sec) dat de hele duik Bernd soms wat lager zat, soms wat hoger, en dus deels rechts en deels links van maar, maar op de terugweg heel de tijd net iets hoger en rechts van me langs het talud, en dat is allemaal prima. Maar eens bij de mosselen ben ik uiteinde-lijk terug gaan zakken om een mooie doorgang te zoeken en is Bernd blij-ven wat hoger zwemmen en zelfs ver-der blijven stijgen en is hij uiteindelijk heel dicht bij de bovenkant van de

strengen (2-3m) geraakt en daar moet je echt NIET proberen met je fles te dichtbij te komen laat staan door zo'n gordijn te zwemmen! Hij is dus niet door dat eerste gordijn geraakt en de "Bernd" die ik dan nadien "zag" was niet Bernd maar de schaduw van die wezzel bladwier...

Op het moment dat Bernd vastraakte en probeerde te stijgen zie je dat die dan uiteraard wordt tegengehouden door de bovenkant van de strengen, terwijl ik op dat moment na de 2de doorgang merkte dat Bernd niet volgende en hem zocht, en op het moment dat Bernd uit zijn vest ging was die trimvest toch nog niet helemaal leeg en is die ondanks het geïntegreerde lood goed blijven hangen tussen de 2.5-3m. En tussen het moment dat Bernd uit zijn setje ging en op "zijn" ton ging hangen en het moment dat ik langs de kant bovenkwam om te zien of Bernd toch al boven was zat amper een 20sec.

De lessen...

Een incident dat je niet grondig analyseert en waar je niks uit leert of probeert te leren is een "verloren" incident!

Ja hoor, het IS dus echt wel mogelijk om verstrikt te geraken in die gordijnen van de hangmosselen! Als je maar "hoog genoeg mikt" is er voor die strengen geen ruimte meer om opzij te gaan en als je daar dan door probeert te geraken heb je prijs! Als je al vele tientallen keren op die stek bij/door de hangmosselen hebt gedoken (en ook nog eens tientallen keren bij hangmosselen op andere stekken zoals de Berghse Diepsluis, alles tesamen toch een 70-tal duiken volgens mijn logboekje) ken je die dingen en weet je wat je wel en niet moet doen en vind je dat allemaal vanzelfsprekend maar dat blijkt dus niet zo te zijn en dat moet zeker bij volgende duiken op zo'n stekken een belangrijk aandachtspunt zijn in mijn briefings bij buddies die die ervaring nog niet hebben!

Buddy-awareness... een groot woord, en een belangrijk ding ook! Je zit een godganse duik je buddy goed in het oog te houden, zie je je buddy nog, zie je zijn lamp nog, doet die lamp nog "normaal" of merk je in de beweging van de lichtspot enig begin van ongerustheid of enig probleem of zo, ligt je buddy nog goed relax en prima uitgetrimd in het water of zit die met te palmen zijn diepte te houden, komen d'er "normale" luchtballen uit zijn ontspanner of zit die te "pompen", enz.... en dan ga je eindelijk nog wat relax uitduiken in een "zwembad", waar "niks kan gebeuren", en dan laat je die buddy-awareness slabakken en kijk je nog maar om de halve minuut of om te minuut nog naar je buddy of naar de lichtspot van de lamp van je buddy, of kijk je niet lang of goed genoeg naar je buddy en denk je te snel "yep, dat is hem, ik zie hem nog!" en de schaduw van zo'n grote wezzel bladwier lijkt op het eerste zicht verdacht goed op Bernd-zonder-lamp..., "want ach ja, we zitten hier in een zwembad, we staan recht en we zitten boven"... NIET DUS! Ook in zo'n "zwembad" zitten de problemen in een klein hoekje en blijf je best in mekaars buurt en check je dat regelmatig !!!

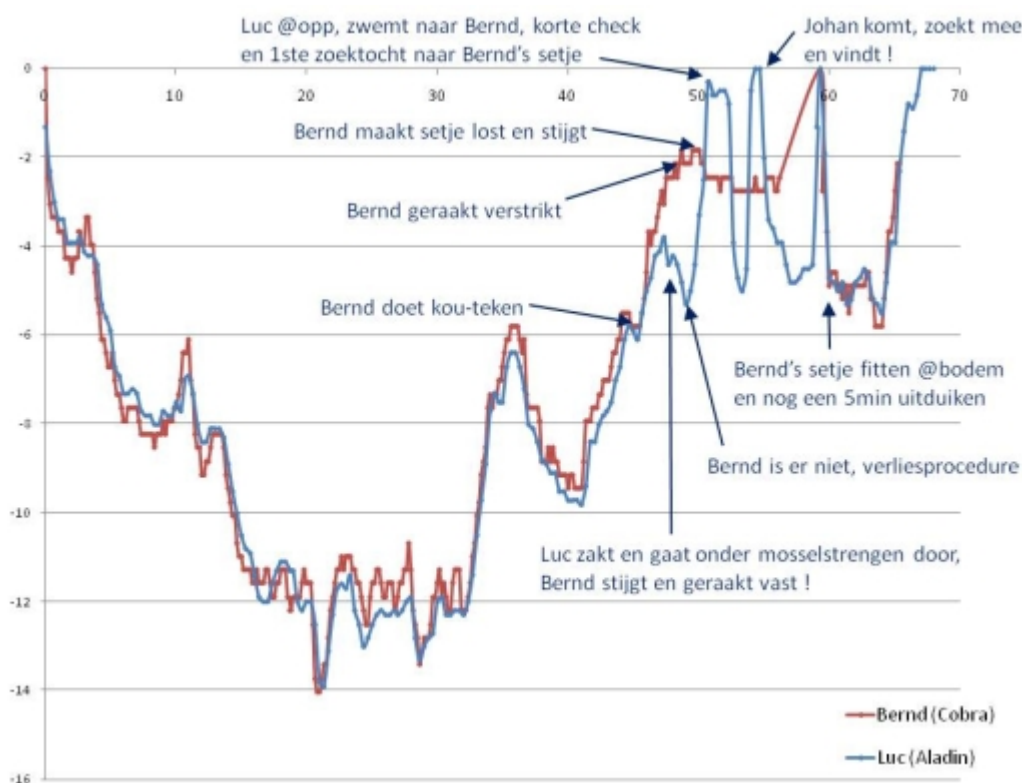
STOP-THINK-ACT is iets wat bij diverse duikopleiding er echt wordt ingedramd en gelukkig is Bernd heel rustig gebleven en heeft hij heel rationeel gedacht en gehandeld. PRIMA!!! "Alleen kalmt kan je redden", en dat is echt niet zomaar een boutade!!!

"Laat je niet vangen"... zie onze Torpedo-site onder "Weetjes in Beetjes", is heel leuk en interessant leesvoer... en een van de lessen daar is dat als je je ergens vastzwemt de beste en normale weg eruit gewoon de zelfde weg terug is, en zeker dan niet zitten draaien en keren want er zijn dan tig "grijpvingertjes" die je uiteindelijk muurvast houden! Dus in dit specifiek geval zeker NIET draaien en keren om los te geraken en VOORAL NIET stijgen maar de lucht uit je vest dumpen en je laten zakken en normaal gezien raak je dan terug los.

Geïntegreerd lood is best leuk en handig en comfortabel, en goed uitgetrimd ben je dan als geheel "neutraal" in het water maar als je om een of andere reden uit je setje moet is je setje dan op dat moment erg "zwaar" en ben je zelf heel erg "licht" en is het moeilijk om dan netjes bij je setje te blijven en uit je ontspanner te blijven ademen om zo dan ter plekke een probleem op te lossen! Voor zo'n omstandigheden is een "netjes gebalanceerde uitrusting" misschien beter, tzt. een uitrusting waarbij zowel de duiker als het setje allebei "redelijk" neutraal zijn onderwater, dwz dat er ook lood (maar niet noodzakelijk alle lood) op de duiker zit. Enfin, meer tekst en uitleg en trips&tricks in onze "Laat je niet vangen"-page op onze website:

<http://www.torpedo.be/netten.html>

Bernd en Luc

TIPS & TRICKS

Help ik zit vast!

Je krijgt de uitleg regelmatig te horen. In het de zwembad is de nettenoefening tegenwoordig een vast deel van de training.

Maar wat als het in het echt gebeurt. Een tijd geleden was het zover. Tijdens een clubduik in Zeeland kwam 1 duiker van een ploeg van 2 met zijn kranen vast te zitten in de touwen van een mosselboom. Zijn buddy had dit niet gezien en zwom rustig verder. Na wat getrek en gesleur besloot de "gevangen" duiker zijn materiaal uit te trekken, achter te laten en de laatste 1 à 2 meter naar het oppervlak te zwemmen om daar hulp te zoeken.

Op dat moment is een 2de ploeg, die net uit het water kwam, ter hulp geschoten omdat de buddy van de gevangen duiker nog niet boven was. Wat kort daarna wel gebeurde. Met vereende krachten, de helper en de ondertussen ter plekke gekomen buddy, werd het vasthangende materiaal terug gezocht en kon iedereen veilig en wel uit het water stappen.

Zulke dingen gebeuren. Niet leuk, maar het kan. Het is niet mijn bedoeling met de vinger te wijzen naar wie wat niet gedaan heeft of juist wel. Wel wil ik het voorval gebruiken om te illustreren wat het nut/belang is van procedures en uitleg die soms tot vervelens toe tijdens de lessen en de buiten-duiken herhaald worden. Als leerpunt voor ons allemaal.

Het voorval geeft duidelijk aan wat het belang is van aandacht voor je buddy: Waar is hij/zij (maar voor het gemak vanaf nu hij genoemd)? Is alles OK? Niet dat je hier elke seconde mee bezig moet zijn, maar het is een zeer goede gewoonte om je continu bewust te zijn dat je niet alleen aan het duiken bent.

Een buddy-lijn kan hierbij helpen, maar geeft anderzijds een vals gevoel van bewust zijn: "Ik voel niets trekken, mijn buddy zal er dus nog wel zijn."

Anderzijds is een lamp een zeer nuttig hulpmiddel. Niet een lampje dat 20cm ver schijnt, maar een degelijke lamp die je een paar meter verder nog ziet. In normale omstandigheden kan je aan het schijnsel van de lamp makkelijk zien of je buddy er nog is of niet. En meer zelfs, als de lamp rustig beweegt is je buddy ook rustig. In probleemsituaties zal de de lichtspot alle kanten op gaan. Dat merk je zeer snel. Dit kan gaan van je buddy die aan zijn materiaal aan het prutsen is tot ergere zaken als angst of vastzitten. Ook al heeft je buddy niet direkt de intentie om dit te zeggen, de lamp verklapt dit sowieso. Vandaar dat het een degelijke lamp moet zijn. Als jij je eigen lamp al amper ziet, dan zal je buddy die zeker niet zien.

Voor alle duidelijkheid, een lamp is een handig hulpmiddel voor communicatie en buddy bewustzijn, maar het kan in geen geval het regelmatig visueel contact vervangen.

Zelfs als je zeer veel aandacht hebt voor je buddy kan je hem nog verliezen. Vandaar ook dat er bij elke duik een verliesprocedure afgesproken wordt. Wordt dit niet expliciet gedaan, dan kan (of beter moet) je er van uitgaan dat de standaard procedure van toepassing is: Op het moment dat je het verlies merkt, stijg je iets, maak je rustig een paar rondjes rond je as zonder al te veel stof te maken, waarna je aan de aangewezen snelheid tot het oppervlak stijgt (als je je buddy niet gevonden hebt tijdens het draaien wel te verstaan). Hier wacht je even tot je buddy ook boven komt, of roep je om hulp als dat niet het geval is. De details kan je in de Nelos literatuur vinden.

Het is van belang dat alle duikers van een duikteam hetzelfde doen. Anders is er geen mogelijkheid om te weten wanneer er echt een probleem is of wanneer de andere gewoon besloten heeft om zijn duik alleen verder te zetten.

Vele duikfederaties drukken je steeds weer op het hart dat duiken een teamsport is. Je duikt niet alleen. Als je vast

komt te zitten zonder dat je buddy dit gezien heeft en hij ondertussen uit het zicht verdwenen is, ben je echter wel op jezelf aangewezen. Of je dat nu wilt of niet. Het is dus van belang dat je, ook al duik je normaal met 2, voor jezelf kan zorgen: Waar ben ik? In welke richting is de kant? Hoe lang zijn we al onderweg? Hoe diep zit ik? Heb ik trapverplichtingen?

Of zoals in het voorval: Hoe kan ik mezelf bevrijden?

De "gevangen" duiker uit het club-incident is rustig gebleven (= zeeeeer belangrijk) en heeft besloten om zijn materiaal uit te doen en naar boven te zwemmen. Dit is een zeer goede optie. Zeker omdat hij maar op 1 à 2 meter van het oppervlak vast zat. Je materiaal is het niet waard om voor te sterven. Je kan dat altijd opnieuw kopen, eender hoeveel het kost. Dat is met je leven niet het geval.

Eender welke situatie je tegenkomt onder water: **Stop, denk en dan pas handelen.** De juiste volgorde is van vitaal belang.

Het uitdoen van materiaal moet in elke specifieke situatie apart bekeken worden. Het uitdoen en achterlaten kan niet aangewezen zijn als je zeer diep of in een afgesloten omgeving zit (bijvoorbeeld een wrak).

Een alternatief, wat ook toegepast had kunnen worden in het beschreven incident, is het uitdoen van het materiaal, maar het in de mond houden van de ontspanner. Zo kan je rustig blijven ademen en de tijd nemen om van op "een afstand" je materiaal te bevrijden. Het is tenslotte altijd leuk om je duur betaalde materiaal niet te moeten achterlaten. Lukt het niet om alles los te maken kan je nog altijd besluiten het achter te laten. Al dan niet na het oplaten van een boei die je aan je materiaal vast maakt om zo de locatie ervan te markeren.

Stof genoeg om over na te denken volgende keer dat je gaat duiken.

Johan W.

DUIKTRIP

NIEUW-ZEELAND

DEEL 2

Zoals in het vorige clubblad al aangekondigd,

hierbij het tweede stuk uit het reisdagboek dat Veerle en Diederik bijhielden op hun huwelijksreis in Nieuw-Zeeland.

We zijn 23 november 2010, ons pasgehuwde koppel bevindt zich ondertussen al op het Zuidereiland heeft zopas de befaamde Milford Track (een vierdaags wandelroute van 53,5km) afgelegd die leidt naar Milford Sound, één van de toeristische trekpleisters van Nieuw-Zeeland. Veerle en Diederik besluiten te onderzoeken of Milford Sound naast de pracht boven water ook onder water iets te bieden heeft.

Milford Sound: 23/11/2009

(...) Toen de wekker deze morgen om 7.00 uur afging, deed het toch wel een beetje pijn. Hoewel we al vroeg in bed lagen gisteren en negen uur slaap

Diederik genietend van het mooie uitzicht op de Milford Sound (op de achtergrond de indrukwekkende Mitre Peak).

hebben gehad, is het moeilijk om ons geteisterde lichamen in beweging te krijgen. Vooral de kuitspieren blijken het lastig te hebben. In elk geval waren we dan toch blij dat we eruit mochten want vandaag zouden we gaan duiken in het water van Milford Sound! Spannend!

Aangekomen op het havendok van Milford Sound konden we een eerste korte kennismaking maken met een klein mannetje met een baard, grote bril en muts. Hij maakte een gespannen en 'druk-in-de-weer-zijnde-met-het-proberen-tankten' indruk (en daar btw niet in slagen omdat hij blijkbaar niet naar de kapitein had geluisterd en zodus met een andere kaart dan de tankkaart probeerde te tanken). Door deze indruk deed hij mij verdacht veel aan een vroegere huurbaas denken en dat was eigenlijk al een beetje een slecht voorteken.

In de regen zijn we dan vertrokken met een klein bootje samen met drie andere duikers. Jimmy en Catherine (broer en zus) van de USA en Tim, een sympathieke Nederlander. De kapitein was ons blijkbaar komen zoeken op de camping waar we verbleven maar had ons daar niet geregistreerd gevonden (zeer vreemd) en was heel blij dat we toch waren komen opdagen. Een misverstand, want in de mail hadden we afgesproken aan de kade. Dit was misschien ook weer een voorteken voor de gebrekkige organisatie en weinig voorzienigheid die er heerste. Eens op de boot kregen we de duikpakken, botjes en jacket toebedeeld en opgelucht merkten we op dat de wetsuits er al dikker uitzagen dan die versleten gevallekes van de Poor Knight Islands. We kregen zelfs een duiklamp! (Tenminste dat beloofden ze ons aan de start, maar toen ieder-

een op het punt stond van in het water te gaan, moest je hun er zelf nog aan herinneren nog een lamp te geven.) Wat ze ook hadden gezegd, was dat hij onze brevetten zou opvragen maar dat werd uiteindelijk niet gedaan. Een van de duikers bleek achteraf slechts 4 (!) duiken gedaan te hebben en hij zou samen met zijn zus duiken (51 duiken, allemaal in tropisch water bijna) en hijzelf, de instructeur, het klein raar mannetje (een Egyptenaar nota bene die nog voor de Sea Serpent gewerkt heeft meer dan 10 jaar geleden) zou met de Nederlander een buddypaar vormen (een professionele duiker bij de brandweer van Haarlem). Dit was natuurlijk al bijzonder raar, maar soit. Wij hadden de 'eer' als hekkensluiter te fungeren, jeej, in het stof van die twee andere, mooie foto's zullen het ook niet worden. Na een korte briefing kon de duik aan Penguin Cove starten (helaas geen pinguïns gespot). Omdat de eerste meters zoet water ijskoud gletsjerwater is, dat via spectaculaire watervallen in het fjord belandt, was het de bedoeling dat we zo snel mogelijk naar beneden gingen tot 5 à 6 meter waar het zoute water van de zee een paar graden warmer zou zijn en bovendien veel helderder. Ze hadden op de boot niet veel goeds voorspeld maar Diederik en ik waren alle twee aangenaam verrast door de goede zichtbaarheid. De eerste meters zijn inderdaad meer 'diep in Oosterschelde-achtig' en dus vrij beperkt zicht. Het water heeft een diepe bruine donkere kleur (ze noemen de kleur hier 'stained tea') door de tannines en nutriënten die de rivieren met zich meesleuren. Dit 'meesleu-

Cushion seastars oftewel zeesterren die eruit zien als vers gebakken koekjes

ren' gebeurt zeker bij hevige regenval en het regent hier: veel!' Vandaag was hier het keiharde bewijs van want het heeft nog niet gestopt (nu 23.27 pm). Er valt hier gemiddeld 8 m³ regen per jaar. In de maand november moet je bv rekening houden met gemiddeld 14 regendagen, valt nog mee ten opzichte van de maand oktober: 18! Ach, dit neem je er maar al te graag bij. Zoals Katy Pie, één van de rangers in een hut op de Milford Track, maar al te vaak zei: 'Fjordland needs rain, I love the rain!'. Zonder de regen zou Fjordland niet Fjordland zijn met zijn prachtige fauna en flora.

Het befaamde 'black' coral (dat dus eigenlijk wit van kleur is).

Toen we onze afdaling inzetten waren de eerste minuten al een unieke ervaring. Daar waar het zoete water in contact komt met het zoute zeewater krijg je een olieachtig mengsel. Plots lijkt het alsof je masker supervettig is, echt heel bijzonder. Eens in het warmere (echt raar, lijkt alsof iedereen tegelijk in zijn pak geplast heeft) zoute water, werden we onmiddellijk verwelkomd door een grote elfen armed seastar, grote brokkelzeesterren (echt groot!) en zeekomkommers in alle kleuren en formaten. En jawel, de magnifique black coral trees kwamen ook meteen in ons vizier. De meeste black corals groeien alleen op grote diepte, maar in de donkere wateren van Fjordland, groeien ze al op een diepte van 15 tot 50m. Ze groeien minder dan 20mm per jaar en ze dragen eigenlijk een foutieve naam, want ze zijn wit van kleur (het

dode skelet is zwart). Een unieke kans dus om deze corals te bewonderen als duiker!

De pret was echter al gedaan na 10 min. Zoals voorspeld, werd er voor ons heel veel stof gemaakt, dus maakte Diederik en ik een klein ommetje langs rechts. Even later zag ik dat Jimmy ons voorbijschoot richting beneden. Een beetje rond mijn as draaiend, en boven en onder me kijkend, zag ik alleen Diederik. Jimmy zijn buddy was nergens te bespeuren. Jimmy zelf draaide en tolde in het rond en bleef maar zakken. Diederik check OK? OK! Veerle Jimmy gaan halen, 5m lager en hem gevraagd OK? Met veel

Duiken tussen de steile wanden van de fjorden en de 1001 watervalletjes

De schattige zeehondenpups

moeite kreeg ik amper een OK terug, de arme jongen was meer bezig met zijn 'bouyancy', laat staan met communicatie, hij leek wel op het randje van paniek. Ik pomp een heel klein beetje lucht in zijn jacket zodat hij niet verder blijft zakken, eindelijk OK, waarop hij even later begint te stijgen, langzaam, maar toch, hij bleef stijgen, tot hij plots 5m boven ons hing. Nog steeds geen spoor van zijn buddy en de 'instructeur'. Gelukkig had Jimmy dan toch (eindelijk) zijn inflator gevonden en liet hij wat lucht ontsnappen, echter te laat of onvoldoende, want hij bleef doorstijgen... Diederik hing nog braaf onder mij. Even had ik de reflex hem te gaan halen, maar iets hield mij tegen. Ik zou zeker te snel moeten stijgen hebben en Diederik zou misschien aan zijn lot overgelaten zijn. Hij had nog nooit alleen in den 'brune' gecontroleerd gestegen, zonder dieptemeter, zonder referentiepunten, hum. Dus, samen met Diederik gecontroleerd gestegen en aan de oppervlakte angekommen, Jimmy op de boot zien staan. (btw, nog steeds geen spoor van die andere duikers!) Jimmy zegt dat hij OK is, maar dat hij wat problems had met zijn bouyancy, cava.

Het is koud aan de oppervlakte en de klok tikt verder, dus na kort overleg met de kapitein duiken Diederik en ik verder. (We kregen nog de volle 18 min, *****) Gelukkig zien we nog veel vis, zeekomkommers in alle formaten en kleuren en nog wat black coral. Ook superschattige zeesterretjes die er als

versgebakken koekjes uitzien, 'cushion seastars'.

Terug op de boot vraagt onze instructeur doodleuk of we de lobster niet hadden gezien? Euh neen. En dan heeft hij nog het lef van te vragen waarom we hem niet hadden gevolgd? Pardon. Volgens Diederik was ik een beetje streng (maar wel rechtvaardig) als ik hem vertelde dat ik onze vriend op 20m ben moeten gaan halen, terwijl het duikplan gemiddeld 12m was, max depth 15m. Waarop hij zei: 'no,

no, I went down and got him' ??? Ik wist toch nog steeds wat ik net gedaan had zeker. 'Oh, he did it again?' Blijkbaar had hij kort voordien Jimmy ook moeten gaan opvissen. Man, man, man. Koe bij de horens gevat en de 'instructeur' verplicht met Jimmy te duiken volgende duik, punt.

Na het drinken van een superhete tas soep en het superdichtbij spotten van superschattige 1-jarige furseal pup's, maken we ons klaar voor duik number two aan Seal Rock. Het is een driftduik (zonder veel drift), van punt A naar punt B langs een supersteile en diepe wand: een drop off van 300m. Cool.

Ik ga nog even informeren bij de zus van Jimmy en ben eigenlijk opgelucht dat zij besloten heeft de tweede duik uit te zitten en te genieten van de Sounds boven water in plaats van onder water. (Diederik begrijpt nog steeds niet dat zij zomaar heeft kunnen verder duiken zonder zich af te vragen waar haar buddy was en zonder dit dan ook diets te maken aan de instructeur. Bovendien kunnen of willen ze de verliesprocedure hier ook niet kennen en toepassen?)

En dan is het zover, we springen het water in. (Het moet snel gaan, ze mogen niet te lang aan de oppervlakte blijven... maar meneer de instructeur ligt er al eerst in terwijl Diederik en ik nog helemaal niet klaar waren, dus wij, rap rap naar de achterkant van de boot (waren wij hier niet om te chillen?) en

Veerle haar zeepaard

Creaspect
Kaatje Van Melchebeke
creatief consulent

Decoratieve muurschilderingen
Ontwerp, creatie en herstellen kleding

www.creaspect.net
creaspect@telenet.be

0498 / 379875

Een originele manier om je duikpakken te spoelen

dan toch hop het water in!

Weer beleven we het olie-achtige effect wat op zich echt wel al dikke fun is en we zien dat de instructeur, Alex genaamd, Jimmy zijn arm vasthoudt en zo de wand verder afgaat. We zijn nog geen 5 minuten ver of Tim probeert ons duidelijk te maken dat we ergens naar moeten kijken, en we geloven onze ogen niet: er hangt een meter voor onze neus zowaar een geel zeepaardje! Eigenlijk moet ik zeggen zeepaard! Minstens even groot als mijn fototoestel! Over dat fototoestel gesproken, omdat het zo rap rap moest gaan aan boord van de boot was ik vergeten dit op de onderwaterfunctie te zetten. Onder water probeerde ik bijna wanhopig de macrofunctie aan de te zetten (en ondertussen kalm te blijven, ondanks de mega-sensatie die door mijn lijf aan het gieren was) beseffende dat er geen enkele foto een herkenbaar zeepaardje toonde, bleven we daar maar hangen, totdat we beseffen dat we (weeral) de groep kwijt waren. Tim was hem blijkbaar ook al achtervolgd...

Diederik had er duidelijk geen erg in en Veerle vertikte het haar kostbare (letterlijk en figuurlijk) tijd te verknoeien. Ik herinnerde me eraan dat de kapitein ons had gezegd dat we zo lang mochten duiken als we zelf wilden als we op ons erewoord beloofden dat we de nacht in Milford zelf gingen doorbrengen. De andere duikers moesten

na 4pm de Milford Road op en de Homer Tunnel passeren (945m), waardoor hun duiktijd en diepte werd beperkt. Dit verklaart natuurlijk ook een beetje (veel) de haast die er aanwezig was. Enfin, we hebben ons op ons dooie gemak langs de wand verder laten zweven en hebben nog vele mooi Tube anemones gespot, een kreeft met gigantisch lange poten maar die helaas in tweeën was en dus meer dood dan levend. Achteraf hoorden we dat er een visje in de kreeft binnengeraakt die hem ziek maakt waardoor hij sterft. Eens hij dood (en slap) is, is hij een 'vogel voor de visjes' die zich eraan te goed doen. We zagen ook een kolonie cushion seastars naast de eitjes van een naaktslak.

Na 45 minuten in water van gemiddeld 11 graden met een wetsuit van 14 mm begonnen we helaas toch wat te klappertanden en maakten we tijdens onze safety stop en het langzaam opstijgen nog een 'vet' filmpje van de zout-zoete overgang van het water. Niemand op de boot geloofde Tim zijn verhaal totdat ze de foto zagen (gelukkig was hij niet helemaal mislukt) van een prachtig sea horse. Onze duik kon natuurlijk alleen maar geslaagd zijn. Wat erna volgde was echter hilarisch! Met een roeibootje werden we naar de kant gebracht tot aan een indrukwekkende waterval. Dit was een natuurlijke manier om onze pakken te spoelen, een manier om 'U' tegen te zeggen. We hebben als kleine kinderen in een speeltuin ons volledig gesmeten en

zonder ijscrème brainfreezes kunnen ervaren. Zalig!

OK, er was een absoluut gebrek aan organisatie en verantwoordelijkheid en wat was ik blij dat Diederik in onze duikclub ervaring had opgedaan en al meer dan behoorlijk zelfstandig kon duiken want ik vraag me af, hoe het in godsnaam anders was kunnen aflopen. Maar, het enthousiasme van de kleine Egyptenaar was aanstekelijk. Toen we met het roeibootje terug naar de boot voeren, waande ik me zowaar terug op de Rode Zee! Hij begon in het Arabisch te zingen en iedereen was mee! Als hij niet aan het roeien was, zou hij er zeker bij aan het dansen geweest zijn © EN als kers op de taart, werden we tijdens het binnenvaren van de 'haven', vergezeld door dolfijnen. Een supergrote dolfijn sprong uit het water naast het roeibootje dat achter de boot hing. Amai, de dolfijntjes in het Boudewijnpark zijn er niets tegen. Een mooi afsluiter van een geweldige duikdag. (...)

Meer info over (duiken) in Milford Sound vind je op:

<http://www.fiordland.org.nz/>
<http://www.doc.govt.nz/parks-and-recreation/national-parks/fiordland/>
<http://www.tawakidive.co.nz/>

Veerle en Diederik

Tube anemone

IERLAND DUIKREIS

16 APRIL 2010 - 24 APRIL 2010

Wie was er mee?

Peter T (of Thieuke), Peter J (of de voorzitter) en Karolien

Vrijdag 16 April

Vertrek om 6 u 's morgens bij Thieu Kleine oogjes en vol spanning, Het is vakantie !!!!

We rijden tot in Calais met de jeep en zetten ons daar op de trein. Een half uurtje later zijn we aan de andere kant van het kanaal.

Dan rijden we verder naar onze volgende etappe, de haven van Swansea. Daar zullen we de ferry nemen naar Cork in Ierland.

We komen een paar uur te vroeg aan in Swansea en zien tot onze verbazing dat iedereen daar rondloopt in zwemshort en zelfs met bloot bovenlijf! Rare Britten! Het is amper 15°C... Maar wat blijkt, Swansea heeft een echt strand. We zetten ons daar op het fleecedeckje. Tijd voor een dutje, mmmm 's Avonds eten we nog een hapje in de haven voor we op de ferry stappen.

Vooraf wordt de jeep nog doorgelicht door de douane. De jerrycans die op het dak staan, moeten achterblijven. Op de ferry worden alle Ierse bieren uitgetest.

En daarna kappen we ons af in onze Pulmann seat.

Zaterdag 17 April

De Pulmann Seats bleken een verkeerde keuze, want we hebben geen van de drie goed geslapen.

We stappen terug in de jeep en rijden weg van Cork richting Dingle, onze eindbestemming.

Een tweetal uur later komen we daar aan en na nog wat heen en weer gebel met de uitbater van het duikcentrum vinden we de haven. We maken kennis

met Eric, een CMAS 3*1 uit Mechelen. Eric legt ons uit hoe we bij onze riante villa kunnen geraken. We hebben 3 badkamers!! En elk onze eigen slaapkamer met dubbel bed... het huis is reusachtig!

Na een boeke en een middagdutje keren we terug naar het duikcentrum. Klaar voor de eerste duik!

We duiken in een kloof tussen 2 rotsen "Thunder cove". Schitterende start van de vakantie!! Mooi onderwaterlandschap en hondshaaien!

Moe en heel voldaan keren we 's avonds terug naar onze rode villa en daar vliegen we in de kroks.

Thieu en Peter kijken nog naar een Clint Eastwood film, maar ik houd het voor bekeken en duik mijne nest in.

Zondag 18 April

Mmmmmmm zeer goed geslapen.

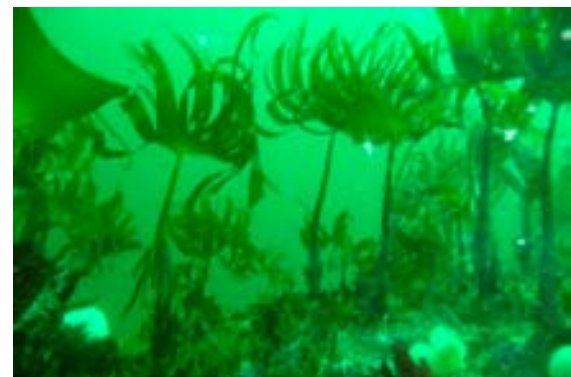
Rustig ontbijten en daarna vertrekken we richting duikcentrum.

Vandaag staan dé Eilanden (Blasket Islands) op het programma. Bokes mee en in duikpak de zodiac op en weg zijn wij!

Duik1: een wrakje aan het Great Blasket Island. Schitterend. Het bootje staat mooi recht op de zeebodem en is mooi begroeid. Eitjes van de pijlstaartinktvis gespot.

Nadien doet Karolien een hachelijk manoeuvre om pipi te doen. Niet simpel op een zodiac vol mannen met een droogpak aan, maar het lukt. Ik roep mezelf uit tot held van de dag!

Duik 2: Onderwaterlandschap met allemaal kloven aan een ander eiland. We zien weer hondshaaien. Wiegende kelp, 't is toch iets speciaals. Deze duik zit mijn tussenbeenriem niet goed en zit bijgevolg heel mijn wing niet goed. Sjans dat onze voorzitter er bij was... een nieuwe held! ©

We zien nog een schildpad, die nadien een schoen blijkt te zijn.

Er vliegt even nadien een touw in de schroef, maar behalve dat verloopt de terugrit heel goed.

We go for a pint? Yes, we go!

Weerom een stroperig donker Iers biertje. Het is allemaal ok. Eric vertelt nog straffe verhalen en dan gaan wij ook naar huis. We hebben alledrie zongepakt vandaag.

Thieu belt nog naar het thuisfront. Vandaag zijn Babs en Thieuke net 1 jaar getrouwd! Proficiat!

Maandag 19 April

Nadat ik iedereen wakker roep, vliegt de voorzitter uit zijn bed en start met een goei pan spek met eieren te maken. Na het lekker opsmikkelen van deze pan vertrekken we naar de haven. Eens in de haven, aangekleed, materiaal op de boot, enz starten de motoren van de boot. Eric had ons zeehonden beloofd, dus vol verwachting vertrekken we. Zodra we uit de haven zijn spotten we al meteen dolfijnen die langs onze boot het beste van hunzelf zijn aan't geven. Gelukkig had de voorzitter zijn camera mee en zijn er mooie beelden van gemaakt.

Aangekomen aan de eilanden zien we meteen de kopjes bovenkomen van de zeehonden. Een mooi zicht van onze nieuwsgierige toekomstige duikbuddies, ik denk dat ze even benieuwd waren dat wij. We waren nog maar net in't water en daar kwamen ze al kijken, verschillende zeehonden kwamen hunzelf eens laten bewonderen. Prachtig !!

We hebben geprobeerd om te zwemmen naar het grotje waar de andere zeehonden zaten, maar wegens het slechte zicht in de "toegangsweg" is het niet gelukt. Eventjes daarna heeft de voorzitter eens laten zien aan een zeehondje hoe je gek moet doen, en ik moet zeggen, het lukte hen behoorlijk goed. Heel mooi zicht.

Nagenietend hebben we in onze zodiac onze bokes en ons standaard nage-recht "de bokes met choco" gegeten. Zelf wou ik, Thieu, ook eens held van de dag zijn. Ik heb dan mijn broek ook maar eens naar beneden getrokken om te plassen... toch zalig ipv te moeten wachten tot in de namiddag.

De volgende duik was naar 35m aan de eilanden. Heel leuke duik maar wel een beetje verloren gezwommen. Maar toch zijn we opnieuw heel veilig boven water geraakt en opgepikt door Eric.

's Avonds zijn we nog gaan winkelen en op zoek gegaan naar souvenirs. Amai amai, niet gemakkelijk hoor met blijkbaar kieskeurige partners. We hebben erna weer lekker gegeten, en na het eten val ik, Thieu, weer in slaap voor TV... "oot oot oot, den Thieu is weer dood".

Dinsdag 20 Aril

8u. Den Thieu wekt ons weer voor een nieuwe duikdag. Een stevig ontbijt brengt onze innerlijke mens tot leven

en tegen 9u15 zijn we aan de duikbasis. De D12-setjes aan 260 bar gevuld, worden in de rib geplaatst en vastgemaakt. Om 10u15 verlaten we onder zacht gebrom van de motoren de aanlegsteiger. We varen uit richting west naar een rotspunt die enkel bij laag water bovenkomt, opgepast met hoog water! Eric geeft een briefing over de duikstek en op 3, 2, 1, GO gaan we alledrie overboord. Na OK van de ploeg op 3m dalen we verder af tussen de rotsblokken en kloven tot ik tussen de stenen 3 x 2kg lood vind. Ieder steekt een blokje in zijn zak en we duiken verder tot 25m. Na 40 min laat ik mijn OSB op om de schipper gerust te stellen. Eens terug aan boord varen we naar de 2de duikstek, het stenen veulen. Net een veulen dat aan het water loopt. De met zorg gesmeerde bokes

Woensdag 21 april

Heel mooi weer hebben we steeds gehad maar vandaag lijkt het weer op zee een beetje te veranderen. Onze eerste duik hebben we heel veel dodemansduim gezien en zijn we meestal rond de 30m geweest. De duikplaats was wel speciaal, het was alsof er allemaal grote platen over elkaar waren geschoven. Voor en na onze eerste duik hebben we wel een iets wildere zee gehad waarmee de voorzitter het moeilijker had. Dan hadden we net na die duik wat problemen met het anker op te halen... ai ai voorzitter. Maar gelukkig waren we meteen erna terug aan wal en is Peter kunnen bekomen. Daar hebben we een lekker soepje gegeten bij het restaurantje langs de duikbasis.

Namiddag is het zover: we gaan konijnen vangen op een hiervoor blijkbaar gekende duikplaats (verderop kan je achterhalen wat die konijnen echt zijn). John "the fixer", een ler en Eric's rechterhand, vergezelde ons. Het vangen van de konijnen ging verbasend vlot, ze waren wel nogal in paniek en bewogen veel. Ondertussen hebben we een paar gekke wormen en grote roggen gezien. Na de duik kregen we nog een opvoering van John "the magic man" te zien, dat was best wel lachen!

Na alles terugbrengen naar de duikbasis en een welverdiend heeeel warme douche zijn we 's avonds met Eric uit gaan eten. In restaurant The Global Village zouden we schaaap gaan eten, maar het is uiteindelijk toch lam ge-

worden... mmm lekker! Na veel lekker eten, drinken en plezier zijn we nog naar een Ierse pub geweest. Zoals blijkbaar de gewoonte is, was er een lokaal groepje aan het optreden en werd er snel gedanst. Deze kei leuke dag hebben we daar afgesloten met enkele Ierse pinten (alsof we nog niet genoeg gegeten hadden in het restaurant).

Donderdag 22 April

Wat gaat het allemaal razendsnel, we zijn al bijna aan onze laatste duikdag. De eerste duik vandaag was op Crowrock. We zijn tijdens die duik van 35 minuten 3 hondshaaien en veel lipvissen tegengekomen. Wel spijtig dat onze voorzitter het opnieuw vlaggen had, hij was zeeziek geworden en het yoghurtje van 's morgens is hem waarschijnlijk niet bevallen (ja, of zal het de avond ervoor toch zijn?). Terug aan wal gekomen hebben we terug een heerlijk seldersoepje gegeten. Erna zijn we opnieuw voor souvenirs gaan zoeken, amai amai, niet gelachen hoor. Maar de lange zoektocht was snel vergeten na het eten van een lekker ijsje.

De uren nadien hadden we rustpauze. 's Avonds gingen we namelijk nog een nachtduik doen. Tijdens de namiddag hebben we goed gelachen met allerlei dingen zoals de logboekjes van de voorzitter. De logboekjes staan vol met grappige zinnen zoals "Perfect zicht - niets te zien" en nog vele andere. Uitgerust zijn we rond 21u vertrokken voor de nachtduik. Veel roggen hebben we

van Thieu en Karolien worden gretig verorberd. Eric vaart zijn rib nog even in een grot waar broedende vogels zitten. Na de duik, briefing over de de onderwaterpracht. Het synchroon huilen van de 2 buitenboordmotoren brengen ons in geen tijd terug in de haven. Rond 16u vertrekken we met mijne Defender naar de Connor Pass. Een pas die recht over de berg gaat. Niets kan ons tegenhouden. Na 1km steenpiste stopte de weg en hield de zachte turfgrond ons staand. Dan maar te voet verder naar de top. Een enorm zicht over de twee valleien. Rond 19u bereiken we Dingle en Karolien warmt wat ravioli op, bijgestaan door een frisse blonde Leffe. Rond 22u hoor ik mijn bed roepen.

DIVEOLUTION

www.diveolution.be
www.diveolution.com

Materiaal
uitproberen ?

GUE
Fundamentals ?
Vraag uitleg !

Nieuwe duikwinkel

*Top kwaliteit duikmateriaal,
onderhoud & advies*

GUE opleiding

*Aanvullende duikvaardigheden,
duikveiligheid, duiken in team*

-10% voor
Torpedo
Leden !

CONTACT INFO :

peter.brandt@diveolution.com

gezien, garnalen, testjes gedaan met zeesterren op 'konijnen' leggen, enz... leuk leuk. Dan aangekomen aan wal en bij het opruimen van de boot laat Karolien haar duikcomputer nog tussen de boot en het ponton vallen... plons. Gelukkig is de voorzitter zonder stof te maken in het water gedoken en heeft de duikcomputer teruggevonden... een extra duik voor Karolien van verschillende minuten ☺
Nadien hebben we nog lekkere chocolade cake van Maureen gekregen en hebben we de dag afgesloten met een lekker pintje.

Vrijdag 23 April

Vandaag gaan we voor onze laatste duik ☺. We vertrekken met ons drietjes, John en Maureen. De zee is vrij hevig in de baai en als we buiten komen, is de zee helemaal wild. De rib danst serieus op en neer. We varen een heel stuk weg en Eric besluit dan om toch terug te gaan, we duiken in de The Gravelly, de konijnenvangplaats. Tijdens de duik komen we een lers, stofmakende rabbit tegen die de bodem afgraast (John) ☺
Nadien is het tijd om een soepje te eten in het Fish restaurant. Het wordt een heerlijke vissoep.
Dan vertrekken we voor een wandelingetje met de auto, slea head drive. We bezoeken een kerkje van 1500j oud en wurmen ons door het venstertje om ons van onze zonden te verlossen. Den thieu blijft met zijn zonden zitten. Plezier verzekerd! ☺
's Avonds is het tijd voor onze konijnen. Ik kap mij af, want oot oot oot, Karolien is dood.
De rest (Eric, de Peters en Maureen)

kuist de konijnen.

Eric bakt ze nadien met veel look en witte wijn, overheerlijk!! Nog nooit zo'n lekkere St-Jacobsschelpen gegeten!

Nog wat babbelen, een chipske en een glas witte wijn en dan onze nest in.

Zaterdag 24 April

Huis opkuisen en valiezen inpakken, vakantie is gedaan ☺
We drinken nog een koffietje en vertrekken nadien naar Cork langs de mooie wegeltjes en door het nationaal park van Killarney. Schitterend! Onderweg begint het te regenen, onze eerste regen, tijd om naar huis te gaan.
Nog wat wachten voor we op de feery

opmogen van Cork naar Swansea.

We slapen deze keer in een cabine, waar we 's nachts getrakteerd worden op een snurkconcert van Eric.

We komen allemaal veilig aan thuis...

STARS AND STRIPES

Lore Demeersseman	Zwembadexamen 2*D	13 april
Jan Borgers	Zwembadexamen 2*D	13 april
Kaat Van Melckebeke	Zwembadexamen 2*D	13 april
Bernd Baufeld	Zwembadexamen 3*D	1 juni
Xavier Roex	Zwembadexamen 3*D	1 juni
Stijn Van Melckebeke	Zwembadexamen 3*D	1 juni

PROFICIAT

Een mededeling voor de zichzelf kennisverrijkende duiker.

Er zijn drie naslagwerkjes

- OSB
- Kompas
- Vlotbaarheidscontrole

in onze boetiekkast in het clublokaal.

Uitlenen kan gratis / week.

Meer informatie kan je verkrijgen bij Peter Janssens.

TE HUUR:

DUIKMATERIAAL TORPEDO

AFHALEN

IEDERE VRIJDAG VAN 20 TOT 21 UUR

Bij Peter JANSSENS, Driedennekespad 3, 3220 Holsbeek
Tel.: 016/44.05.16 (na 20 uur) – 0477/36.47.02 of
016/40.04.99 (Autobanden Janssens – vragen naar Peter)

Voorkom verrassingen, bel!

TERUGBRENGEN

Tijdens zwembadseizoen:

ELKE DINSDAG VOOR DE TRAINING (Zwembad Kessel-Lo - 20u45)

- Het materiaal dient steeds afgehaald en terugbezorgd te worden (door de ontlener)
- Indien het materiaal niet tijdig is terug gebracht, wordt de huurprijs verdubbeld (x 2)

HUURPRIJZEN

	WEEKEND	1ste WEEK	2de WEEK	3de WEEK	4de WEEK	5de WEEK
Ontspanner	2 euro	4 euro	6 euro	8 euro	10 euro	12 euro
Octopus	1 euro	2 euro	3 euro	4 euro	5 euro	6 euro
Jacket	2 euro	4 euro	6 euro	8 euro	10 euro	12 euro
Fles 12l gevuld/ leeg	3/2 euro	5 euro	7 euro	9 euro	11 euro	13 euro
Fles 15l gevuld/ leeg	4/2 euro	6 euro	8 euro	10 euro	12 euro	14 euro

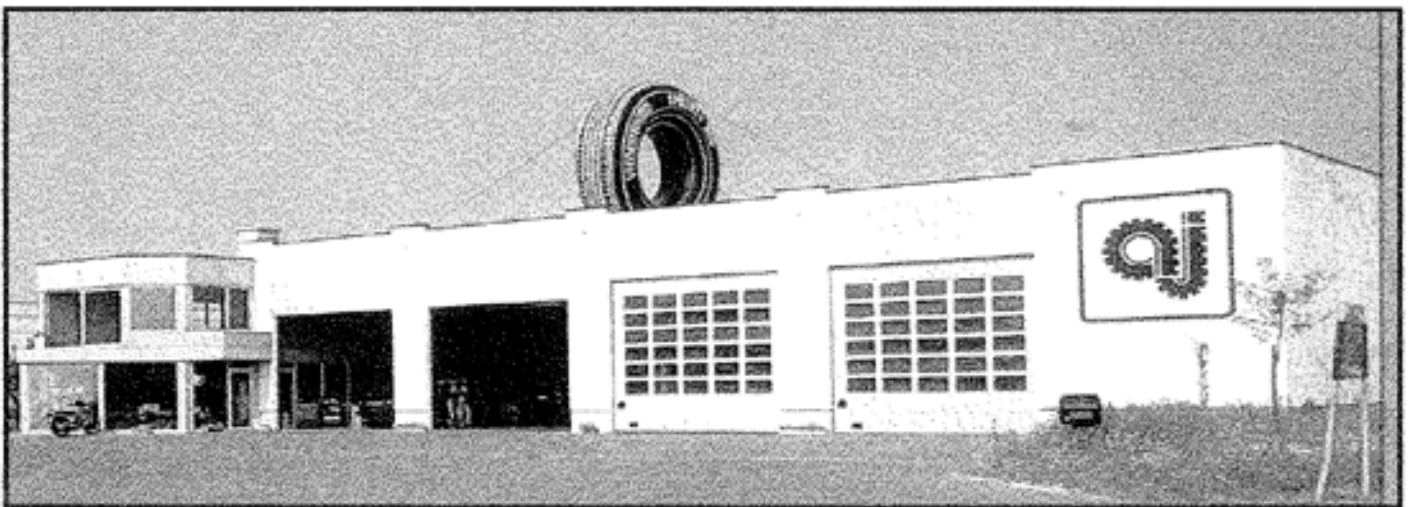
- Er wordt steeds bij het afhalen van het materiaal betaald. Geen geld is geen materiaal. Liefst gepast geld meebrengen
- Indien er te weinig materiaal beschikbaar is, wordt voorrang gegeven aan de clubduikers en aan de beginners

TE KOOP:

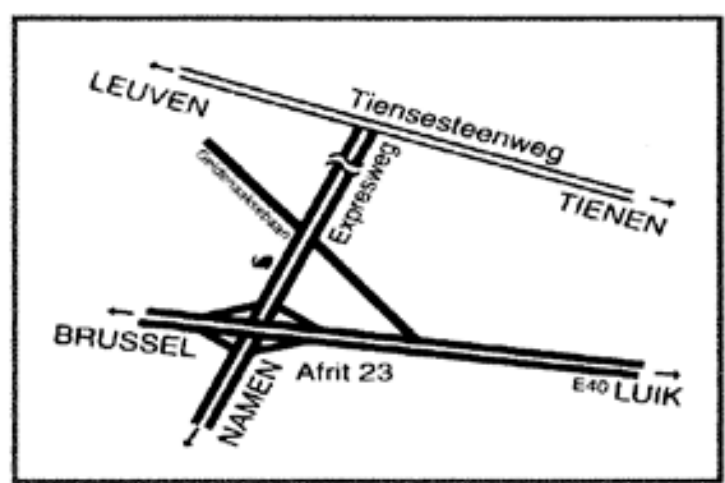
Blauwe plastic tonnen 60L

Waterdicht afsluitbaar ideaal voor nat duikgerief voor de prijs van 10 euro integraal voor de clubkas.
te bekijken bij Peter Janssens.

autobandenspecialist
Janssens
Service is onze beste band

Ambachtenlaan 52 - 3001 LEUVEN-HEVERLEE
(016) 40 04 99

OPEN: MA-VRIJ 8:00 - 18:00 UUR - ZA 8:00 - 13:00 UUR

KOKEN MET ...

ONZE BUDDIES!

Ananas-viscurry

Verse ananas bevordert de spijsvertering en werkt ontstekingsremmend. Als je deze vrucht als tussendoortje eet verlicht hij de zwelling bij artritis en keelpijn, bij blessures en na operaties. Ananas werkt ook slijmverduunnend en in dus ook nuttig voor mensen met bronchitis, astma en sinusproblemen. Door het hoge vochtgehalte en de verschillende zuren heeft hij ook een vochtafdrijvende werking waardoor hij nuttig is bij een hoge bloeddruk.

Dit alles ter informatie, ik vind het gewoon een zeer lekkere tropische vrucht!

Ingrediënten:

Voor dit zeer eenvoudige en lekkere receptje voor 4 personen heb je het volgende nodig:

- 200 g vis (ik neem gewoonlijk visvinkjes voor de wok uit de diepvries)
- olijfolie
- 1 ui, gepeld en gesnipperd
- 2 cm verse gemberwortel, geschild en geraspt
- een paar stukjes citroengras (kan je opgelegd in bokaaltje kopen)
- 3 eetlepels Thaise rode currypasta
- ½ verse ananas geschild, zonder hart en in blokjes
- 600 ml kokosmelk
- 12 blaadjes basilicum
- 8 takjes koriander, gescheurd

Bereiding:

Snij de vis in hapklare stukjes en zet even apart. Bij diepvries-vis laat je hem best ontdooien.

Verhit de olijfolie in een grote pan en bak hierin de ui, gember en citroengras in 3 à 4 minuten zacht. Voeg de currypasta toe en laat het geheel al roerend een paar minuten sudderen.

Voeg de stukjes vis toe en schep ze om zodat ze dichtschroeien, voeg nu de ananas toe.

Schenk de kokosmelk erbij en laat het geheel nog een 15 minuten zachtjes sudderen.

Roer basilicum en koriander vlak voor het opdienen door het visgerecht.

Serveer deze ananas-viscurry met zilvervliesrijst.

Smakelijk!
Ria

Cakejes

Dit is mijn recept voor minicakejes. Deze worden gebakken in papieren vormpjes en zijn altijd een topper, omdat je de cakejes apart kan dressereren. Met dit recept maak ik een 40tal cakejes.

Ingrediënten:

Voor de cake zelf: de klassieke quatre-quarts verhouden. Ik gebruik echter nog eens de helft meer van alles: dat komt beter uit want dan heb ik 2 lagen cakejes in de oven.

- Ingrediënten:
- 375 gr boter
 - 375 gr suiker
 - 375 gr bloem
 - 6 eieren

Hiernaast kan je natuurlijk ook nog andere dingen erbij nemen die je cakejes net dat tikkeltje lekkerder maken:

- Een appel
- Chocoladekorreltjes
- Rozijnen of gedroogde veenbessen
- ...

Bereiding:

Vooraf

Vooraleer je in het deeg vliegt, kan je best de afwerking van de cakejes voorbereiden. Als je appelcakejes wil maken, best op voorhand de appel schillen en in stukjes snijden. Ook de cakevormpjes zet je best op voorhand klaar.

Stappenplan

1. Smelt 375 gr boter
2. Klop 375 gr suiker en de 6 eieren
3. Meng de gesmolten boter bij het deeg
4. Voeg daarna 375 gr bloem toe, goed mengen. Let op voor klonters!
5. Als het deeg klaar is, kan je het verdelen over de vormpjes
6. Werk af met appeltjes, chocolade, rozijnen, ...
7. Een half uur in een voorverwarmde oven op 175 graden. Let op, omdat het kleine cakejes zijn, gaat het bakken iets sneller dan een gewone cake!

Tips

Enkele tips voor deze cakejes:

- Vul de cakevormpjes maar tot de helft, anders rijst het deeg te fel en loopt het uit de papieren vorm
- 1 appel volstaat vlot voor 20 cakejes, snij in blokjes met zijden van 0,5cm
- Duw de stukjes appel een beetje in het deeg, zodat ze er niet bovenop liggen
- Gewoon chocoladekorrels over de cakejes strooien is altijd prijs
- Rozijnen en gedroogd fruit kan je best in het deeg stoppen, zodat ze niet meer zichtbaar zijn; anders gaan ze aanbakken

Jan Borgers

PIJLGIFKIKKERS VAN COSTA RICA

Duiken zat er bij onze reis in 2009 naar Costa Rica waarschijnlijk niet in.

Onze trip doorheen het land was goed voorbereid en onze dagen goed gevuld, maar een duikje in de Stille Oceaan of in de Caraïben zou misschien nog wel gekund hebben. Ik had in elk geval mijn 2-ster brevet en mijn logboekje meegenomen, ... je weet maar nooit!

Een eerste plaats voor een onderwater exploratie zou Quepos kunnen geweest zijn. Dit kleine stadje aan de Pacific bood zeker de mogelijkheden, maar de dag na de eventuele duik moesten we over de Panamerican Highway de Cerro de la Muerte beklimmen tot een hoogte van 3000 meter. Geen optie dus...

De volgende mogelijkheid deed zich voor in Puerto Viejo aan de Caraïbische kust. Hier hadden we een paar dagen om uit te rusten. Een bezoek aan de lokale duikshop en een kort gesprek met de rasta eigenaar deden me echter vlug van gedacht veranderen. "Yeah man, keep cool man and have a smoke..."

Om dan toch een onderwerp aan te snijden dat met water verband houdt wil ik jullie graag meenemen op een korte ontdekkingsstocht naar de veelkleurige pijlgifkikkers die je in Costa Rica kan vinden. Ze getuigen in elk geval van een even grote schoonheid als anemoonvisjes.

Bij de voorbereidingen van onze tropische reis die we in 2009 zouden maken staken 2 bestemmingen boven alle andere uit: onze voorkeur ging uit naar

Madagaskar maar Costa Rica was ook een gewilde bestemming.

Madagaskar trok ons natuurlijk enorm aan met zijn wel zeer speciale endemische diersoorten. Als liefhebbers van kameleons en daggecko's zouden we het er zeker naar onze zin hebben, om van een ontmoeting met lemuren maar te zwijgen...

En dan braken er in Antananarivo rellen uit. Een telefoontje naar Buitelandse Zaken leerde ons dat reizen naar deze bestemming ten stelligste afgeraden werd.

Costa Rica stond als andere bestemming op ons verlanglijstje, maar we wisten dat het er tijdens de zomermaanden zeer veel regende. Navraag leerde ons dat er tijdens het regen seizoen wel wat meer neerslag viel, maar dat het eigenlijk het ganse jaar een "natte" bestemming was, vooral omdat we naar gebieden wilden die begroeid waren met nevel- en regenwoud. Een lokale gids verklaarde het ons als volgt: "In Costa Rica, we have two seasons, the wet season and the very wet season." En gelijk heeft hij!

De reisroute werd uitgestippeld en de nodige reservaties voor vliegtuig, hotels en terreinwagen werden gemaakt. Er werd wat opzoekingswerk gedaan rond de verschillende diersoorten die we er zouden aantreffen. Uiteraard hadden we veel hoop om de lokale pijlgifkikkers te ontdekken, ... maar deze diertjes in het echt zien zou waarschijnlijk wel moeilijk zijn.

In Costa Rica komen een aantal soorten pijlgifkikkers voor: de *Dendrobates granuliferus*, de *Phyllobates lugubris* een aantal *Colostethus* soorten en de 3 bekendste soorten: de *Dendrobates auratus*, de *Dendrobates pumilio* en de *Phyllobates vittatus*. Hieronder volgt een korte beschrijving van deze soorten.

Dendrobates auratus of gouden pijlgifkikker

De meeste exemplaren hebben een wat gouden glans over het hele lichaam. Hoewel sommige populaties eerder blauw met zwart gestreept zijn, zijn de meesten zwart met groen gekleurd. De tekening kan zelfs geel of groen gestipt of gestreept zijn, afhankelijk van de locatie waar de kikker leeft. Deze soort leeft in zuidelijk Nicaragua, Costa Rica, Panama en Colombia. Zoals de meeste pijlgifkikkers is ook deze soort dagactief en het voedsel bestaat uit kleine insecten, zoals mieren en luizen maar ook teken en mijten. De maximale lichaamslengte is ongeveer 5 centimeter.

De gouden pijlgifkikker is een typische oerwoudebewoner die in extreem vochtige en warme omgevingen leeft, met veel bemoste takken en een voedselrijke strooisellaag. Deze strooisellaag bevindt zich niet alleen op de bodem, maar ook op brede takken van grote bomen. Het gif van deze kikker is niet zo sterk dat het een mens kan doden, maar vooral in de natuur aangetroffen dieren kunnen behoorlijke irriterende reacties opwekken. Meestal verliest het kikkertje het meeste gif als hij in gevangenschap wordt gehouden, omdat een belangrijk deel van het gif in de prooidieren zit die in de natuur gegeten worden.

De mannetjes blijven kleiner dan de vrouwtjes en maken geen gillende maar eerder zoemende of grommende geluiden. De eitjes worden gelegd

in bladoksels en bromelia's en ook in wat diepere en grotere plassen. Als ze uitkomen brengt de man de larfjes naar het water, meestal in een aantal keer. De larven eten insecten omdat ze kannibalistisch zijn eten ze ook elkaar.

Dendrobates pumilio of aardbeikikker

De aardbeikikker is meestal makkelijk te herkennen aan de rode voorzijde die ongeveer twee derde uitmaakt en de donkerblauwe achterzijde. Ook is de lengte niet groter dan 3 centimeter en daar is de wetenschappelijke soortnaam aan te danken, want *pumilus* betekent dwerg. Lang niet alle exemplaren hebben echter de roodblauwe kleurencombinatie; geheel blauwe, gele en groene kleuren komen ook voor, soms in combinatie met zwarte vlekken of strepen. Ook zijn er andere soorten die sterk verward kunnen worden met de aardbeikikker, waardoor determinatie met het blote oog niet altijd mogelijk is. Over sommige ondersoorten bestaat dan ook enige discussie.

Uit onderzoek werd duidelijk dat de kleur van de aardbeikikker niet alleen is ter afschrikking van predatoren,

maar dat vrouwtjes ook een voorkeur hebben voor feller gekleurde mannetjes. Dit is zodanig, dat er zelfs seksueel dimorfisme door kan ontstaan in een populatie.

Het voedsel bestaat uit kleine diertjes zoals mieren, kevertjes, luizen en mijten. Het gif dat in de prooien zit wordt door de kikkers 'hergebruikt', en naar de huid getransporteerd waar ze het voor de eigen verdediging gebruiken. De aardbeikikker komt voor in de regenwouden van Nicaragua, Costa Rica

en Panama en de meeste eilanden voor de kust. Het biotoop bestaat uit dichtbegroeide regenwouden waar het erg warm en vochtig is.

De aardbeikikker kent een speciale vorm van broedzorg. Nadat een koppeltje elkaar na een kort paringsritueel gevonden heeft, wordt er naar ei-afzetplaatsen gezocht, waarna er eitjes worden gelegd op een tak tussen de bladeren of het mos. Wanneer de eieren zijn gelegd, begint de broedzorg. Eerst neemt het mannetje die taak op zich. Hij zorgt ervoor, dat de eieren tot dat ze uitkomen niet uitdrogen door ze regelmatig te bezoeken en te bevochtigen. Eenmaal uitgekomen is de beurt aan het vrouwtje. Zij vervoert iedere larve naar een eigen poeltje. Dit kan een bladoksel van een Bromelia, Heliconia of andere plant zijn, maar ook andere poeltjes zijn geschikt. Bij de meeste pijlgifkikkers is het hiermee gedaan voor wat betreft de broedzorg. De *pumilio* gaat echter een stap verder. Het vrouwtje gaat regelmatig bij al haar poeltjes langs en deponeert dan enkele onbevuchte eitjes. Deze eitjes dienen als voedsel voor de zich ontwikkelende larve. Op dit dieet groeien de larven snel, waarna de metamorfose volgt en moeders taak erop zit.

Phyllobates vittatus of gestreepte pijlgifkikker

De mannetjes van deze pijlgifkikker worden maximaal 3cm groot. Het vrouwtje heeft een maximale afmeting van 3,5cm. De rug en de flanken van het kikkertje zijn zwart met daartussen een brede roodoranje of oranje streep vanaf de onderrug tot over het hoofd, boven de ogen naar de punt van de neus. Vanaf het oog loopt via de wang tot de voorpoten een lichter gekleurde oranje streep. Ook de borst van het kikkertje is zwart. De voorpoten, achterpoten en buik zijn groen-zwart gevlekt.

De gestreepte pijlgifkikker lijkt qua uiterlijk erg veel op *Phyllobates lugubris* maar komt niet in hetzelfde leefgebied voor. De kikker is endemisch in Costa Rica. Dit betekent dat dit kikkertje alleen in dit land en nergens anders voorkomt. De *Phyllobates vittatus* is alleen te vinden in het Golfo Dulce district in het zuidwesten van Costa Rica, de iets kleinere *Phyllobates lugubris* komt voor aan de Caraïbische kust op de grens van Costa Rica en Panama.

Het kikkertje is te vinden op een hoogte van 30 tot 70 meter boven zeeniveau in vochtige, dichtbeboste gebieden. Hij houdt zich voornamelijk op in het bladafval van de bomen en struiken. Zodra het kikkertje wordt benaderd verschuilt het dier zich in nabije holen en spleetjes.

De gestreepte pijlgifkikker is zeer territoriaal. Mocht een indringer zich in zijn territorium ophouden dan waarschuwt hij deze eerst vocaal. Meestal komt het op een vechtpartij uit waarbij de kikkertjes duwen, trekken en slaan. De diertjes zijn het meest actief gedurende de vroege ochtend of late middag. Op deze momenten laten ze zich vaak horen. Ze produceren een hoog vibrerend geluid dat gemiddeld 5 seconden aanhoudt.

Het vrouwtje legt tussen de 10 tot 25

eitjes in inkepingen in bladeren en veilige holletjes. Nadat het vrouwtje de eitjes heeft afgezet worden ze bevrucht door het mannetje. Nadat het vrouwtje de eitjes heeft gelegd verlaat ze het gebied en blijft het mannetje alleen achter om ze te bewaken.

De eitjes komen uit na ongeveer 18 dagen. Het mannetje draagt alle kikkervisjes naar een klein plasje of poeltje in de buurt. Per keer neemt het mannetje tussen de 4 tot 6 kikkervisjes mee. Na ongeveer twee maanden transformeren ze uiteindelijk naar kleine kikkertjes. Tot die tijd voeden de kikkervisjes zich onder andere met in het water rotte plantenresten.

Met bovenstaande kennis trokken we het regenwoud in op zoek naar deze prachtige diertjes. Een eerste vindplaats is gelegen in de provincie Heredia, ten noorden van de hoofdstad San José. Voorbij Boca Tapada in de richting van Santa Rita, aan de grens met Nicaragua trekken we door een stuk regenwoud, gelegen aan de oever van de rio San Carlos. Op verschillende plaatsen aan de rand van het woud treffen we kleine groepjes *Dendrobates auratus* aan. Het gaat hier steeds om de groene vorm met zwarte strepen. Een andere vindplaats is gelegen in de provincie Limón aan de Caraïbische kust. Tussen de kustplaatsjes Puerto Viejo en Manzanillo kan je ze zonder moeite te doen aan de voet van palmbomen aantreffen. Niettegenstaande ze in het terrarium tamelijk schuw zijn kan je ze hier op korte afstand observeren. Een koppeltje had zich zelfs verschanst aan de ingang van onze verblijfplaats. Alleen als je te kort komt om ze te fotograferen gaan ze er vandoor.

De *Dendrobates pumilio* is moeilijk op te sporen, maar eens je weet hoe je moet zoeken zie je de diertjes overal (nu ja, overal is veel gezegd) in het regenwoud zitten. Een eerste ontmoeting met deze pareltjes hebben we in een woud in de buurt van Boca Tapada. Hier moet je wel moeite doen om je schuivend en wegzakkend door de rode modder een weg te banen tussen de hoge woudreuzen. Eens je de roep van de *pumilio* herkent vind je ze al snel tussen de wortels en de afgevallen bladeren.

Wie niet zoveel moeite wil doen kan in de buurt van La Fortuna een bezoek brengen aan het Ecocenter Danaus. Hier kan je de kleine kikkertjes in de

buurt van het kleine meertje vinden. We hebben in elk geval 2 soorten opgemerkt: kikkertjes met een beetje blauw aan de achterpoten, waarschijnlijk *Dendrobates granuliferus* en kikkertjes met volledig blauwe pootjes, de *Dendrobates pumilio* die door de lokale bevolking als "blue jeans frog" aangeduid worden.

De *Phyllobates vittatus* hebben we nergens gezien, maar dat is ook te begrijpen. Ze komen alleen aan de Pacifische kust voor in het gebied van Golfo Dulce. Door tijdsgebrek hebben we aan deze kust alleen het Parque National Manuel Antonio in Quepos aan de Golfo de Nicoya bezocht. Een zoektocht naar deze schuwe soort in het Parque National Corcovado had ons zeker 5 dagen extra tijd gekost... Dat zal dus iets voor een volgend bezoek zijn.

Uiteraard hebben we niet alleen pijlgifkikkers gezien in Costa Rica. Vele soorten padden en boomkikkers hebben onze route gekruist: de mooiste was in elk geval de groene boomkikker *Agalychnis callidryas*. En uiteraard waren er alle andere dieren: verschillende soorten anollissen, basiliken, slangen, prachtige vogels met als uitschieters de piepkleine kolibries, de rode ara's en statige toekans, brulapen, kapucijnaapjes, luiaards, coati's en nog zoveel meer.

Wie oog heeft voor de natuur en de tijd neemt om rond te kijken en te observeren zal in Costa Rica een waar paradijs ontdekken. En de regen, de natte en modderige kleren, de slechte weg en de moeite om soms met de terreinwagen de weg te vinden neem je er dan graag bij.

Roger Veltens

bankieren en betalen

een bank die jou betaalt /
da's de wereld op zijn kop

open
een gratis
online zichtrekening
en wij betalen u
voor elke verrichting

de click bonus zichtrekening

Voor meer informatie, kijk op www.axa.be/clickbonus

uw AXA bankagent

Adres

Tel.: xx/xx xx xx - Fax: xx/xx xx xx

E-mail: xxxxxxxxxxxx@xxxxxxxx.xx

KBO nummer

CBFA nummer

704.9145 - 1209
AXA Bank Europe nv, Vorstlaan, 25, 1170 Brussel
TEL 02 678 61 11 - FAX 02 678 82 11
e-mail contact@axa.be - <http://www.axa.be>
IBAN BE67 7000 9909 9587 - BIC AXABBE22
KBO nr. : BTW BE 0404 476 835 RPR Brussel
CBFA 036705 A

de online zichtrekening /
anders bekeken

TORPEDO GOES ... SQUASH!

Te wapen!

Het begon allemaal op 7 januari. Thieu wist dat er meerdere torpedianen wel eens gingen squashen en besloot om dan die torpedianen te verenigen voor 1 gemeenschappelijk squash-event. Een doodle en een mailtje van Luc Dupas volstonden om de eerste geïnteresseerden en een mogelijke datum te vinden: 2 april.

De maanden gingen voorbij,

kindjes werden geboren, huizen werden verbouwd en langzaam gingen we van 7 squashers naar 4. Maar niet getreurd, de veldjes lagen vast en het spel kon beginnen! Of niet?

De start

Om vijf voor zeven kwamen de krijgers samen in de arena: Squash de Vaart. De tegenstand werd gemonsterd en Joachim constateerde dat hij een essentieel deel van zijn uitrusting vergeten was. Gelukkig had uw reporter zowel een korte als een lange sportbroek bij en was dit euvel snel verholpen.

De wedstrijden gingen van start en de duo's verdeelden zich over de banen: Lore vs Jan en Joachim vs Thieu. 20 intense minuten later werd gewisseld naar Lore vs Joachim en Jan vs Thieu, om te eindigen met enkele sets. Er werd stevig wat afgezweet en –gelopen, maar gelukkig vielen er geen gewonden.

Prijsuitreiking

Om 20u werden de respectievelijke boxen verlaten en werd er een eindstand opgemaakt. Joachim, het groentje van de groep, stond op een verdienstelijke laatste plaats, maar had toch al een set gewonnen. Brons ging naar Lore, die ondanks haar drukke studies toch even tijd kon vrijmaken om de vloer aan te vegen met Joachim.

Thieu won de zilveren medaille, dankzij zijn moed en zelfopoffering. Hij was degene die al veel energie in het organiseren had gestoken, die zonet papa was geworden en die toch een grote regelmaat in het spel kon stoppen. Maar het meeste regelmaat zat toch in het spel van uw reporter. De wedstrijd tegen Thieu was hard, maar na een moeilijke start werd het pleit toch beslecht in het voordeel van Jan.

De prijsuitreiking werd beëindigd met een bekeruitreiking en felicitaties van de jury. De afgematte torpedianen trokken daarna naar een welverdiende douche, waarna er nog uitgebreid werd gegeten, gedronken en nagekaart in de cafetaria (verloren calorieën moet je immers zo snel mogelijk aanvullen, liefst met frietjes).

Besluit

Uit het gebeurde kunnen we toch al enkele besluiten trekken:

- Joachim is op de goede weg, maar heeft nog wat oefening nodig
- Lore is op de goede weg, maar heeft nog wat conditie nodig
- Thieu is op de goede weg, maar

heeft nog wat explosiviteit nodig
- Jan is op de goede weg, maar heeft
nog wat tegenstand nodig
De volgende keer mag wat minder
lang op voorhand worden vastgelegd
Supporters zijn meer dan welkom
Waar was de voorzitter?

VERVOLG... op 4 juni

Start...

Op vrijdag 4 juni was het de dag van de grote kans op revanche. De 4 tenoren van 2 april stonden weer tegenover elkaar: Joachim met een nieuw racket, Thieu met extra conditie en Jan en Lore zoals tevoren, met hun goede humeur en veel zin.

De matches

Lore begon met een plan: Thieu in de eerste match aanpakken, voor ze te moe was. Dus de eerste match begon tussen die twee. Intussen speelden Joachim en Jan de nieuwe racket van Joachim in.

Jammer genoeg voor Lore was de uitkomst niet positief. Na enkele minuten ging ze iets te hevig op in het spel, ging te snel naar de muur en schuurde haar knie open bij het stoppen. Het verdere verloop was iets minder bloedig, maar eindigde in het voordeel van Thieu. Bij Joachim en Jan bleek de nieuwe racket een voordeel te bieden, maar nog niet genoeg om Jan van de zege te houden.

In de tussenmatches (Lore vs Jan en Joachim vs Thieu) kwam er geen verschil met de vorige uitgave: Jan en Thieu wonnen hun respectievelijke wedstrijden. Maar dan kwamen de

toppers: Joachim vs Lore en Thieu vs Jan.

Joachim had zijn geheime wapen: een nieuwe racket in retro-kleuren. Hij was ditmaal zijn short niet vergeten en stond zeer scherp, ondanks zijn drukke schrijf-perikelen. Lore zag het echter ook helemaal zitten en had haar arsenaal aan moeilijke slagen, tactiek en techniek klaar.

Joachim deed zijn best en toonde dat hij gebruik kon maken van zijn nieuwe wapens. Er werd maar 1 set gespeeld die zeer gelijk opliep. Voor de niet-kenners: een normale match gaat tot 11 punten, maar bij 10-10 moet er worden doorgespeeld tot 2 punten verschil. In de thriller tussen Joachim en Lore werd het 14-12 in het voordeel van Lore!

Dan de andere topper: Thieu vs Jan. Thieu had aan zijn conditie gewerkt en stond bijzonder scherp. Jan was begonnen in boxcompetitie, maar had al een week last van droge hoest. De eerste set was in het voordeel van Jan, waardoor Thieu begon te twijfelen. Maar hij gaf de moed niet op, ging vol door en won de tweede set. Ook de derde set wist hij te

winnen, waardoor hij Jan ontthoonde.

Achteraf

Achteraf werd het bilan opgemaakt. En wat bleek? De tweede en de vierde van vorige keer hadden hun best gedaan en dat begon vruchten af te werpen. Joachim kwam al dichtbij een overwinning en een derde plaats, Thieu veroverde zelfs de gouden medaille. Hier werd het dus duidelijk: oefening baart kunst. Wie weet wat de volgende editie brengen zal...

VISSEN

... DEEL 3

De Steenbolk – Trisopterus luscus

De Steenbolk is een bewoner van matig diep water, die van de andere kabeljouwachtigen te onderscheiden is aan zijn veel hogere bouw en de opvallende kleur van de rug.

De Steenbolk is hooggebouwd met 3 rug- en 2 aarsvinnen. Het bovenlichaam is koperbruin waarover 4 – 5 donkere banden lopen. De flanken zijn gelig en de buikzijde wit. Hij heeft een opvallend zwart vlak aan de basis van de borstvinnen en een lange kindraad.

Bij ons komen vooral jonge exemplaren 's zomers langs de kust algemeen voor.

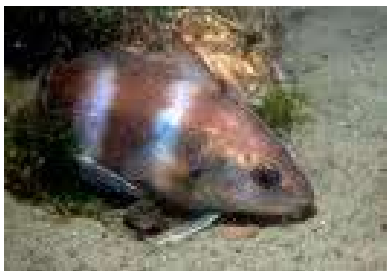
Commercieel is de soort van weinig belang.

Wanneer de Steenbolk in een visnet wordt opgehaald, pui- len zijn ogen dikwijls uit door de snelle drukverandering. Hij voedt zich hoofdzakelijk met kreeftachtigen en kleine visjes.

De Steenbolk leeft in kleine scholen. Hij paait in maart en april op 50 – 70 meter diepte. De eieren drijven naar de oppervlakte en komen na 10 – 12 dagen uit. Jonge steenbol- ken zijn vaak talrijk in ondiepe kustwateren met een zand- bodem of in de omgeving van wrakjes.

Het eerste jaar groeien de dieren snel, maar dan zijn ze geslachtsrijp en daalts de groeisnelheid aanmerkelijk. Zijn levensduur is kort – zes tot acht jaar.

Lengte tot 45 cm.

De Botervis – Pholis gunnellus

De Botervis dankt zijn naam aan zijn gladde, met slijm be- dekte huid, waardoor hij bijzonder moeilijk te pakken is. In de getijdenzone komt hij bij ons algemeen voor, en verder in de Oostzee en de noordelijke Atlantische Oceaan tot aan de Noord Amerikaanse kust.

Karakteristiek is de rij van ca. 12 witgerande vlekken aan de basis van de rugvin die over de gehele rug loopt. Het lichaam is bruin of groenachtig, met over de flanken lichter gekleurde verticale banden. Door het oog loopt een don- kere streep naar de mondhoek.

Door hun talrijkheid vormen Botervissen een belangrijke schakel in de voedselketen van veel grotere, voor de be- roepsvisserij interessante soorten.

Het is een vis van de wierzone, die bij ons op een zand- of modderbodem voorkomt, maar ook veel in de poelen langs de rotskusten. Het voedsel betaamt hoofdzakelijk uit wormen, kleine schaaldieren en weekdieren.

De Botervis vertoont een vorm van broedzorg. De eieren worden in de tweede helft van de winter in flinke klompen van enkele honderden stuks tussen stenen en in lege schel- pen afgezet. Mannetje en wijfje bewaken het legsel totdat de larven na ongeveer een maand, te voorschijn zijn geko- men. Soms wisselen de ouderdieren elkaar bij het bewaken af, maar vaker knapt het wijfje dit karwei alleen op. De groei is zeer langzaam – de eerste vier jaar gemiddeld 30 mm per jaar en daarna slechts 13 mm. Vermoed wordt dat de Boter- vis een leeftijd van circa tien jaar kan bereiken.

Lengte tot maximaal 25 cm.

De Snotolf – Cyclopterus lumpus

Maar weinig vissen vertonen zo veel ouderlijke toewijding als het mannetje van de Snotolf. Het paaïen vindt, afhankelijk van de breedteligging, in de winter of het voorjaar plaats. Het wijfje zet ca. 200000 gelige eitjes af die later groen worden. Ze worden in een klomp ter hoogte van de laagwaterlijn gelegd. Het mannetje wijdt zich in zijn eentje volledig aan de zorg voor de eieren. Hij verdedigt ze tegen rovers, waaiert er voortdurend met zijn vinnen en stuurt een stroom zuurstofrijk water over heen en verlaat zijn post zelfs niet om te eten. Bij eb valt het legsel met de vader soms vrijwel droog en is dan blootgesteld aan de aanvallen van allerlei zeevogels, terwijl bij vloed het gevaar van andere vissen komt.

De jongen lijken wat hun vorm betreft wel wat op kikkervisjes. Ze hebben nog 2 rugvinnen waarvan de eerste stekelvormig is.

Ondanks deze bedreigingen weet de soort zich goed te handhaven en is bij ons vrij algemeen. De snotolf geeft de voorkeur aan een lagere watertemperatuur en trekt 's zomers weg.

Het karakteristieke, plompe lichaam is schubloos en bedekt met kleine benige knobbels. De Snotolf is van boven diep blauwgroen en van onderen lichter, maar in de paaitijd is het mannetje helder rood of oranje. Net als bij de verwante slakdolf zijn de buikvinnen tot een stevige zuigschijf vergroeid. De voorste rugvin is door een knobbelige huidkam overgroeid.

Het is een echte bodemvis, die geen zwemblaas heeft en zich in spleten en gaten in de rotsen en tussen stenen verstoppt. Zijn voedsel bestaat uit kleine kreeftachtigen, visjes enz.

Lengte wijfje : 70 cm

Lengte mannetje : 50 cm

Jos Couwels

Wil jij ook graag duiken?

Bel dan
naar
Peter Janssens
0477/36 47 02

of
Karolien
0495/73 12 14
voor meer info

En dit niet meer missen?

- ✓ een toffe club waar je veilig en goed leert duiken ?
- ✓ wekelijks op dinsdagavond trainen in het zwembad van Kessel-Lo
- ✓ en daarna gezellig bijpraten in ons clublokaal?
- ✓ je internationaal erkende CMAS ster(ren)/AI-brevet behalen, of zelf instructeur worden ?
- ✓ genieten van onze wekelijkse duikuitstapen naar Opprebais (26km ten zuiden van Leuven), Zeeland, Put van Ekeren, Waalse steengroeven, enz.
- ✓ je kostelijk amuseren op onze fuif, gezellige etentjes, doop, OWT, enz.
- ✓ meegaan op onze tweejaarlijkse clubreis naar v.b. de Rode Zee, Middellandse Zee (l'Estartit, Zuid-Frankrijk), enz.

Kortom, een torpedo-lid worden?

Aarzel niet en surf naar
www.torpedo.be

Lostraat 51
2220 Heist-op-den-Berg
Tel 0032 15 34 79 35
info@puntalfa.be

Opleidingen

Technisch duikmateriaal

Herstellingen en onderhoud

Vulstation nitrox/trimix 300 bar

Digitale fotografie en Video

Verhuur materiaal van junior tot tech duiker of duikster

puntalfa.be

Lostraat 51

2220 Heist-op-den-Berg

Tel 0032 15 34 79 35

info@puntalfa.be

DI EN WOE 13.30U. - 19.00U.

DONDERDAG 13.30U. - 20.00U.

VRIJDAG 10.00U. - 18.00U.

ZATERDAG 10.00U. - 18.00U.

ANDERE DAGEN OP AFSpraak.

WA DOE ME NAA?

Datum	Locatie	Vertrek	Plaats
DI 08/06	Begin van het Ekeren-zomerseizoen	20u	PvE
ZO 13/06	Gemaal van Strijhenam (LW 11u50) en Berghse Diepsluis. Verkiezingen, dus wat later vertrekken!	9u30	PJ
ZO 20/06	BRAVOS-proevendag AI/I en veiligheid aan de kant + gewone clubduik voor de leden. Verplicht inschrijven vóór 13/06 bij Peter J.	10u30	Vodelee
ZO 20/06	Noordzeeduik		
DI 22/06	Dongelberg ipv Ekeren !	20u	Dongelberg
ZA 26/06	Vuilnisbelt (LW 10u15) en Stavenisse Vissteiger	8u30	PJ*
ZA0 3/07	Opprebais	8u30	PJ*
ZO 04/07	Noordzeeduik		
ZO 11/07	Sas van Goes (LW 9u50) en Berghse Diepsluis	7u00	PJ
ZO 18/07	Opprebais	8u30	PJ
DI 20/07	Dongelberg ipv Ekeren !	20u	Dongelberg
ZO 25/07	Stavenisse Vissteiger en Gorishoek (HW 16u35)	9u30	PJ
ZO 01/08	Putti's Place (LW 14u00) en Ekeren	11u30	PJ
ZA 07/08	Opprebais	8u30	PJ*
ZO 08/08	Noordzeeduik		
ZO 15/08	Opprebais	8u30	PJ
ZO 22/08	Den Osse (2x)	7u30	PJ
ZO 29/08	Gorishoek (LW 12u55) en Wrak van den boer	9u30	PJ
DI 31/08	Laatste Ekeren-zomerduik	20u	PvE
VR 03/09	Sportraad	20u30	CL
ZA 04/09	Opprebais	8u30	PJ*
ZO 05/09	Noordzeeduik		
DI 07/09	Start nieuw zwembadseizoen	20u45	Zwembad
ZO 12/09	Zuidbout (LW 12u25) en Zoetersbout	8u30	PJ
ZO 19/09	Opprebais	8u30	PJ
WO 22/09	Discussie-avond "Lesgeven: welke uitleg geven we aan onze leden/beginnelingen?"	20u	Clublokaal
DI 28/09	Thema-avond OSB	20u45	Zwembad
ZA 02/10	Opprebais	8u30	PJ*
ZA 16/10	Torpedo-FUIF in zaal Pacem in Wilsele... meer info volgt		
ZO 17/10	GEEN Opprebaisduik wegens "verzwarende fuif-omstandigheden"...		
DI 26/10	Thema-avond ALV/octopus	20u45	Zwembad
ZA 06/11	Opprebais	8u30	PJ*
ZO 21/11	Opprebais	8u30	PJ
ZA 27/11	Torpedo-etentje in het Chess Cafe... meer info volgt		
DI 30/11	Thema-avond kompas	20u45	Zwembad
VR 03/12	Sportraad	20u30	CL
ZA 04/12	Opprebais	8u30	PJ*
ZO 19/12	Opprebais	8u30	PJ
ZO 26/12	Chocomelkduik	17u	PvE
DI 28/12	Thema-avond trimmen	20u45	Zwembad
DI 25/01/11	Thema-avond vintechneken	20u45	Zwembad